

KURTULUŞ İÇİN

İLERİ

"ÖĞRENİP SAVAŞMALI, SAVAŞIP ÖĞRENMELİYİZ"

sayı 2

emperyalizme, faşizme ve şövenizme karşı GENÇLİĞİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ İÇİN İLERİ!

DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKLAR!

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE OPORTÜNİST TAVIRLAR TEŞHİR OLUYOR

Ziraat Fakültesinde Gelişen Devrimci Mücadele ve Oportünizm

75-76 öğretim yılının başlamasından Temmuz imtihan dönemine kadar polis - faşist işgali altındaki Ziraat Fakültesine devrimci arkadaşlar giremediler. Bu süre içinde okula girmeyi kendilerine temel alan arkadaşların öncülüğünde demokratik çalışmaya hız verildi. Sürekli toplantılar yapıldı, okuldaki işgal ve oligarşinin Türkiye'de oynamakta olduğu oyunlar tartışıldı. Uzun süreli bir çalışmanın sonunda anti-faşist kitlenin büyük bir kısmını toparlayan devrimciler Temmuz imtihan döneminde okula gitmeye ve imtihanlara girmeye başladılar. Devrimcilerin okula gitmelerinde, devrimci kararlılık, devrimci namus ve ahlak daima ön planda tutuluyordu. Bu anlayışla okuldaki faşistlere karşı tavizsiz bir mücadele yürütülüyor ve faşistlerin saldırılarına karşı etkin bir biçimde karşı konuluyordu. Temmuz imtihan döneminden sonra Ekim imtihan döneminde de aynı devrimci tutum sürdürüldü. Ekim imtihan döneminde de devrimciler başarıyla geçtiler.

76-77 öğretim yılının başlamasının hemen arifesinde devrimcilerin okulda büyük bir güç oluşturduğunu gören faşistler - polisler ve gerici öğretim üyeleri yoğun bir karşı saldırıyı başlattılar. Devrimciler bu saldırılara ellerindeki bütün olanaklarla cevap verdiler. Yedi proleter sosyalist hapishaneye düştü. Yoğun saldırılar ve yedi arkadaşın hapishaneye düşmesi Ziraat Fakültesindeki devrimci mücadeleyi daha pekiştirdi, bilinçlendirdi.

Yeni öğretim dönemi ile birlikte azgınlaşarak yeniden başlayan saldırılara karşı devrimcilerin aktif mücadelesi içinde, DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ mücadelesinin yılmaz bir savaşçısı olan AYNUR SERTBUDAK öldürüldü. AYNUR SERTBUDAK'ın devrimci yiğitliği, fedakarlığı, kararlılığı Ziraat Fakültesi devrimcilerine örnek olacaktır. Aynur'un ölümü ziraat fakültesi devrimcilerinin mücadele azimlerini bir kat daha arttırdı.

Aynur arkadaşın ölümü ile en yüksek noktasına çıkan, Ziraat Fakültesi devrimcilerinin anti-faşist mücadelesi gelişerek devam edecektir. Faşist-polis işgalinin büyük ölçüde kırıldığı Ziraat Fakültesinde elde edilen mevziler terk edilmeyecektir.

Ziraat Fakültesinde devrimci mücadelenin gelişmesi, okuldaki polis-faşist işgalinin kırılmaya başlanması Ziraatli devrimcilerin doğru bir ideolojinin ışığında doğru bir mücadele çizgisini izlemelerinin bir sonucudur.

Ziraat Fakültesinde AYÖD kongresi için yapılan delege seçimlerinde anti-faşist mücadelenin okuldaki en güçlü ve tutarlı temsilcileri, proleter sosyalistleri kazanırken, 9 delegenin hepsini aldılar.

"DEVRİMCİ GENÇLİK", ZİRAAT'Lİ DEVRİMCİLERİN MÜCADELESİNİ KÜÇÜMSÜYOR!

"Devrimci Gençlik" Dergisi'nin 15. sayısında, çeşitli olanaksızlıklara ve AYÖD Yönetici kliğinin tüm ilgisizliklerine rağmen bir yıldır okulda dişe diş sürdürülen mücadele küçümsenmekte ve Ziraatli devrimcilerin başarısız oldukları, bu başarısızlıklarının Veteriner Fakültesinin mücadelede de sekte vurduğu öne sürülmekte. Ne var ki Ziraat ve Veteriner fakültelerinin bulunduğu dış kapı bölgesindeki bütün devrimciler Veterinerdeki mücadelenin geçmişini ve bugününü iyi bilir.

"Devrimci Gençlik" biraz da AYÖD seçimlerinde Ziraat'taki tam yenilgisinin hırsı ile olsa gerek sadece Ziraat'taki mücadeleyi küçümsemekle kalmamış bunun tüm sorumluluğunu KURTULUŞ'un siyasi çizgisini izleyen arkadaşlara yüklemiş. Fakat biz kesinlikle, "Devrimci Gençlik"in siyasetinin egemen olduğu, Veteriner Fakültesindeki mücadele konusunda hiç bir çarpıtma yapmayacağız. Dışkapı bölgesindeki devrimci mücadeleye dar - grupçu, sekter bir biçimde yaklaşmayacağız.

Zira biliyoruz ki "Devrimci Gençlik"çiler bütün çalışmaların kendi denetimleri altında olmasını isterler. Aksini düşünemezler bile. Ve bir yerde bir okulda, bir bölgede tersi oldu mu, yani bir bölgede ki anti-faşist mücadele başka bir siyasi çizginin izleyicileri tarafından yürütüldü mü, oradaki mücadeleyi hemen karalarlar. Daha da kötüsü görmemezlikten gelirler. Ziraat olaylarına bugünkü bakış açılarının temelini bu oluşturmakta.

Son olarak şunu söylemek gerekir ki; 73, 74, 75 dönemlerinde proleter sosyalistleri AYÖD'den yardım istediklerinde AYÖD yönetici kliği; " Dışkapı bölgesi faşistlerin hakim olduğu bir bölgedir. Bu bölgeye yardım gitmesi kadroların kaybını getirir. Biz bunu yapamayız." Ama yapanlar çıktı. Polis-faşist işgali kırılmaya başlandı. Ve oportünistler mücadelenin yükseldiği bir sırada, ancak böyle bir sırada mücadeleye katılmayı akıl ettiler. Grupçu anlayışlarının en açık örneğidir bu. Sadece Ziraat'ta değil, Türkiye'nin dört bir tarafında gözlenebilir.

AYNUR'UN CENAZE TÖRENİNDE OPORTÜNİST TAVIRLAR BİR KEZ DAHA TEŞHİR OLDU.

AYNUR'un cenaze töreninde oportünist ve revizyonist grupların tavırları bir daha kitleler önünde teşhir oldu.

Tören tertip komitesinin kararına rağmen CHP'lilerle anlaşan TSİP ve İGD revizyonistleri cenazeyi alıp, mezarlığa doğru yürüyüşe geçince devrimciler sert tepki göstererek komitenin kararlarını uyguLattı. Bu arada "Devrimci Gençlik" oportünistleri de olaylar karşısında tarafsız(!) bir tavır takınarak, anti-faşist birlikten ne anladıklarını ortaya döktüler.

Mezarlıkta yapılan tören sırasında "Devrimci Gençlik" oportünistlerinin "EN SON BİZ KONUŞURUZ AND'I DA BİZ KİTLEYE TEKRARLATIRIZ." önerisi devrimciler tarafından kabul edilmedi. Bunun üzerine ayrı bir hareket koyma çabasına girişen "Devrimci Gençlik" çiler, mezar başında imamın karşı devrimci bir propaganda yapmasına olanak yarattılar.

Ziraat Fakültesinden bir devrimci arkadaşın konuşması sırasında kendi kendilerine ant içen "Devrimci Gençlik" oportünistleri tören bitmeden mezarlığı terkettiler.

Daha sonra konuşan bir arkadaş;"bu törende anti-faşist mücadeleye kimlerin engel olduğu bir daha ortaya çıkmaktadır." diyerek Türkiye genelinde emekçi halkların güçlenen anti-faşist mücadelesinin oligarşiye darbeler vurduğunu AYNUR'un da bu mücadelenin yılmaz bir savaşçısı olduğunu belirtti. And içildikten sonra kalabalık bir kitle AYNUR'un evine kadar bir yürüyüş daha yaptı.

"Devrimci Gençlik" Oportünistleri, Devrim Şehitlerimizi Bile İstismar Etmekten Kaçınmıyor!

" Devrimci Gençlik " oportünistleri varlıklarını sürdüre - bilmek için " geçmişi savunma " "geçmişe sahip çıkma" sahte tavırlarının somut bir örneğini Tunceli iline bağlı Mazgirt'in Söbek köyünde Hüseyin Cevahirin mezarının yapımında ortaya dökmüşlerdir.

Oligarşinin uşakları tarafından Kürt ve Türk halklarının kurtuluşu için mücadele ederken öldürülen devrim şehidi Hüseyin Cevahir'in mezarının yapımı bir parsa toplama aracı haline dönüştürülmek istendi.

"Devrimci Gençlik" 71'in şanlı silahlı mücadelesine canları nı vererek damgalarını vurmuş proleter sosyalistlerine duygusal yaklaşımlarla sahip çıkarak Tunceli çevresinde tutarlı bir temelde gelişen ve 71'den doğru dersler çıkarıp, 71'in özünü somut koşullara uygulama çabası içinde olan devrimci hareket karşısında tutunabilmenin dayanağını, Hüseyin Cevahir'in anısına dayanmakla elde edeceğini sanıyordu. Oysa anti-oligarşik anti-emperyalist devrim mücadelesinde, 71'e sahip çıkmak, ancak 71 kahramanlarının yükselttiği kurtuluş bayrağını daha da yükseltmekle ve kararlı bir mücadele sürdürmekle mümkün olabilir. Hüseyin Cevahir'in anısı ancak böyle yaşatılabilir.

Cevahir'in mezarının yapımı çok önceleri düşünülmüş, fakat değişik nedenlerden dolayı hayata geçirilememişti.

" Devrimci Gençlik " mezarın yapımı için bir karar alınca bizde bu yaklaşımı, anti-faşist bir eylem gördüğümüzden olumlu karşıladık ve alınan karara katıldık. Mezarın yapımına bütün gücümüzle katılmanın gerektiğine inanıyorduk. Bu arada, geçmişe çamur atan inkar cepheside mezarın yapımına katılacağını açıkladı.

Fakat "Devrimci Gençlik" mezar yapımına gizlice başladı. Bunu öğrenince, onların oportünist tavırlarına rağmen, çalışmalara bizde katıldık. Mezarın yapımının başlangıcından bitimine kadar geçen sürede,"Devrimci Gençlik"ve inkar cephesini oluşturan şarlatanların parsa toplama yarışları devam etti

Pratikte bu tavır, bize ve ayrı örgütlenmeyi savunan arkadaşlara karşı birlikte hareket etmeyi de ortaya çıkardı.

Biz, tertip komitesine, törenin devrimci hareketin çıkarları doğrultusunda yapılması için şu önerileri götürdük.

1) Törende Cevahir'in hayatı ve mücadelesi anlatılmalıdır.
2) Bölge, Kürdistan'ın bir parçası olduğu için, bölgesel sloganlarla, ortak hedefleri gösteren slogan lar atılmalı,bunun dışında slogan atılmamalıdır. Taşınacak pankartlarda da aynı tavır izlenmelidir.

Tertip Komitesi bu önerilerimizi kabul etti. İnkar cephesi de, bu durum karşısında yapılacak başka bir şey olmadığından tertip komitesinin önerilerimiz ışığında aldığı kararlara uymak zorunda kaldı.

Karar kitlelere açıklandı. Fakat "Devrimci Gençlik"çiler konuşma ve tavırlarıyla alınan kararları çiğnediler. Dar grupçu

Devamı sayfa 9'da

anti - faşist mücadele ilkeli bir mücadeledir

Faşist saldırıların yoğunluk kazandığı günümüzde faşizm tartışmaları ve faşizme karşı mücadele önerileride yoğunluk kazanmaktadır . ne varki, konu üzerinde her grubun getirdiği faşizm tanımı ve mücadele önerileri bir türlü çakışamamaktadır. Böylesine bir durumun temeldeki nedeni faşizm olgusunun genel devrim meselesinden ayrı bir şey olmamasıdır. Her grubun sahib olduğu Devrim anlayışı ,çalışma tarzı ve örgüt anlayışının farklılığı içerisinde faşizm tahlillerinin de farklı olması son derece doğaldır. Bu sorunun aşılması zorunluluğu ideolojik mücadelenin bir parçası olarak ,faşizm tartışmalarını gündem maddesi haline getirir. Bazıları için bu tartışmalar bir eylem klavuzu yaratma çabası değil ,yalnızca bir bilgilenme, bir polemik amacı, ama hayatı herhangi birşekilde etkilemesi düşünülmeyen bir bilgilenme aracı - olarak görülmekte ve bu nedenle de tartışmaların gerçek rayından çıkıp liseler arası bilgi yarışmasına dönüşmesine yolaçmaktadır.

"Marksizmin kaba bir bilgilenmesine" varmış herkes her türlü mücadelenin belirli ilkelere bağlı olarak sürdürülmesi gerektiğini kavrasa da kavramasa da tekrarlar durur. Böyle tekrarları marifet sanan laf ebelerinin bilmesi gereken gerçek, TEORİNİN BİR EYLEM KLAVUZU OLDUĞUDUR. Eylemimize ışık tutmayacak olan laf ebeleri bizim için teori olarak nitelendirilemez. Ne yazık ki, bu gün Türkiye sol hareketi içirisinde teori hala dergilere konulacak yazılar zannedilmektedir. Böylesine bir ilkellik içerisinde yüzenleri çiddiye almıyoruz deyip bir yana koymamız mümkün olmamaktadır. Bu teori denilen ama eylem bağlantısının ne olduğu birtürlü anlaşıyamayan lafazanlıkların ,gerçekten lafazanlık olduğunu ortaya sermek Devrimciler için zaman alıcı olsa da bir görev olarak darmaktadır.

Genel olarak sol hareket içerisinde süren bu komedi bütünüyle gençlik icerisine de yansımakta, gençliğin mücadelesinin doğru bir siyaset tarafından yönlendirilebilmesini baş engeli hayline gelmekte ,sonucunda da gençlik hareketininfaşistlerinsaldırıları karşısında ağır darbeler yemesine neden olmaktadır. Bu durumda eyleme ışık tutacak, mücadelenin ilkelerini ortaya koyacak bir siyasetten büyük ölçüde yoksun bırakılan devrimci gençlik sürekli olarak ilkesiz ittifaklara bunun sonucu olarak da maceralara sürüklenmektedir. bu konuda Taksim de yapılan "Demokratik Üniversite Mitingi" ibret verici bir örnektir. Bu ne ilktir ,ve bu durum sürdürülmeye çalışıldığı müddetçe ne de son olacaktır.

Faşizme karşı mücadele de doğru bir siyasetin ışığında açık hedeflerin ortaya konulması ve bu hedeflere karşı savaşabilecek tüm güçlerin bir araya getirilmesi uğrunda mücadele etmek gerekir. Bu elbetteki devrimci bir siyasetten yoksun olanlardan beklenilebilecek bir şey değildir. Devrimcilerin bu mücadelede kime karşı ve ne ölçüde kimlerle birlikte mücadele edeceğini açık seçik bilmesi gerekir. İlke olarak kimlerle birlikte mücadele edilebileceği baştan tesbit edilmesi gereken bir zorunluluktur. Buna bağlı olarak da doğru mücadele taktikleri mücadeleye hakim kılınmaya çalışılır. Birincil olarak aynı ilkeler mücadele de benimsenmesse mücadele yönteminde de anlaşmak mümkün olamıyacaktır.

Devrimcilerin bu çerçevede ilk tesbit etmeleri gereken nokta, kime karşı anti faşist mücadele verileceğidir. Daha bu kısımda anlaşamadıktan sonra "Birlikte mücadele", " Mücadelede en geniş birlik" sözcükleri bir anlam ifade etmez. Herşeyden önce mücadele edeceğimiz güç üzerinde anlaşmak zorundayız. Bugün gençlik içerisinde faşizmden esas alarak farklı iki şeyi anlayan iki kesim mevcuttur: Faşizm ve Sosyal—Faşizm . Bu tamtamına Türkiye solundaki bir ayrımın gençlikteki yansımasıdır.

Faşizme karşı mücadele edenlerle "Faşizme karşı ve Sosyal—Faşizme karşı birlikte mücadele ettiklerini" içra edenler arasında bu konuda ilkeli bir ittifak mümkün değildir. Faşizme karşı mücadele edenlerin mütteffik olarak görebilecekleri güçleri, kendileri için vurulacak faşist hedefler olarak tesbit edenlerin ilkeli bir ittiffaka gitmelerini düşünmük kadar saçma bir düşünüş olamaz. Hele hele, "Faşizm geriliyor, Sosyal—Faşizm geliyor"safsatası ile faşizmi tam bir çözülmesi imkansız denklem haline getirenlerin anti faşist cephe içerisinde düşünülmesi hayallerin bile ötesinde bir şeydir. Böyle bir düş anti faşist mücadele verdiklerini zannedenlerin faşizmi değilbirbirlerini kurşunlamasınıgetirir. Bıkmadan örnekleyeceğiz.Taksim mitingi, ne kadar özeleştiri yapılırsa yapılsın böylesine bir düşün sonucudur. Başta özeleştiri yapılması gereken, silah kullanıp kullanmamak değil ilkesiz ittiffak yapma anlayışıdır. Ayrı ilkeleri savunanlar elbetteki ilkelerinin gereğini yapacaklardır. "Sosyal faşizmle savaşmayı şiar edinmişseler, bu şiarın gereğini yerine getireceklerdir. Sonrası bilinen bir gerçek .

Yapılacak bir eyleme rastgele adam davet edilmez. Nasıl ki faşizme ve kızıl faşizme karşı olanlar davet edilemiyorsa davetiye gönderirken ilkeleri hatırlatmak bunlara uyabileceğini kabul edenler için bu davetin geçerli olduğunu vurgulamak gerekir. Aksi takdirde "Taban etkileme"sevdasında olanlar kendilerinin haklılığını ilkesizlik içerisinde savunabilirler.

Anti faşist cephe mücadelesi ,mümkün olduğu kadar kalabalık olabilmek için ilkesizlik içerisinde oluşturulamaz. Her örgütlenme mutlaka aynı ilkeleri benimseyen insanların topluluğudur. Bazı gruplar ittiffak yapmak istiyorlarsa bunu açık ilkelere dayalı olarak yapmak zorundadırlar."Biz falancalarla ittiffak yapmak istiyoruz ama bazı kariyerist ,para gücüyle devrimci bir örgütün yönetimine girmeye çalışmış olan kötü niyetli adamlar bunu engelliyorlar " gibi çocukca laflar etmek yerine ilk önce hangi ilke terafında ittiffak yapılacak ,bu ittifakı sağlayabilecek bir ilke varmı dır onu ortaya koymak gerekir.

Bu kadar açık olan sorunun anlaşılmamasının temeldeki nedeni, söylediğimiz gibi TEORİYİ EYLEME IŞIK TUTACAK bir klavuz olarak görmek yerine dergilere konacak yazı olarak görmektir. Bu durumda faşizm üzerine gizlimiydi, parlementermiydi, tırmanıyormuydu, geriliyormuydu boş yere üstünü başını yırtmanın bir anlamı yoktur. Faşizm tahlilllerimiz eylemimize bir ışık tutacaksa halkların mücadelesini bir adım ileriye götürecekse yapılsın. Bu, mücadele hedeflerini ve mücadele biçimlerini daha açık ve anlaşılır bir hale sokacaktır. Aksi, karışık olan kafaları biraz daha karışmasına ,mücadele hedeflerinin bulandırılmasına yol açacak. Devrimcileri faşizme karşı pratik ve ideolojik mücadele yerine lüzumsuz tartışmalara sürükleyecektir.

Bir çok grup faşizmi farklı tahlil ediyor da pta pratikte buna bağlı olarak ne yapıyor? Faşistlerle karşılaştığı yerde onlarla mücadele etmek yada kaçmak, Bir gurup "Faşistler nerede saldırırsa orada karşılık verelim" diye çağrı yapıp, bir başka grup ise "Anti faşist mücadeleyi Ülke çapında politikaya tabi kılmalıyız."diye karşı çıkarken pratik farklı olamamakıadır. çünkü teori eylem klavuzu olamamaktadır.

Teoriyi laf la salatası olarak görmenin en berrak örneğini 1971 öncesinde PDA oportünistleri veriyorlardı. Bu anlayışın en yeni temsilcisi ise günümüzde "Halkın Kurtuluşu" gazetesidir. Bu nereden geldiği belli ama nereye gideceği belirsiz olan ideolojisizliğin temsilcisi akım bugüne kadar gösterdiği ideolojik istikrarsızlığa yenilerini eklemektedir. Bu arkadaşlar hergün özeleştiri yapma gibi zorunluluk varmışcasına sürekli özeleştiri yapmaktadırlar . Elbetteki özeleştiri Devrimcilerin en güçlü silahlarından biridir. Ancak bazıları özeleştiri yapmaktan ne kadar korkuyorlarsa, bu k arkadaşlar da özeleştiri yapmaktan hoşlanıyorlar özeleştiri serbestliği havasına girmiş olduklarından çok rahatlıkla ara soğutmadan özeleştiri yapacak bir seyler buluyorlar. Acaba arada bir de düşünüyorlarmı ki ,bu kadar çok özeleştiri yapmak zorunda kalmalarının esas nedeni siyasi birçizgi zannettikleri eklektik teorik yapılarıdır. Ama yine de özeleştiri müessesesini savunmalarını olumlu buluyoruz.

Bizim anlatmaya çalıştığımız teorinin eyleme ışık tutması gerekliliğidir. Teori yalnızca tahlil düzeyinde kalmamalıdır. Bu arkadaşlar bir müddet önce Halkın Kurtuluşun da yaptıkları açıklamalarında faşizm tahlili konusunda "vahim hatalar" yapmış olduklarını ve konuyu tartışmaya açtıklarını ilan etmekteydiler. Sosyal Emperyalizm ve geçmişin değerlendirmesi konularında da aynı taktiği izlemişlerdi . Başlangıçta Sosyal Emperyalizm yokken ve geçmişi devrimci bir hareket olarak değerlendirip ona dil uzatanların "şarlatanlıkla devrim düşmanlığıyla suçlarken ardından yavaş yavaş PDA 'nın kullanıla kullanıla aşınmış Sosyal Emperyalizm teorisini ve geçmişin küçük burjuva maceracılığından başlayıp Troçkizme uzanan o seçkin tahlillerini piyasaya sürmüşlerdi. Takdir ediyoruz arkadaşlar birer taktisyen "ama iyi birer devrimci değil'ler" belki iyiniyet taşırlar ama bu "taktisyenlik" anlayışı onları şimdi olduğundan daha da vahim hatalara sürükleyecektir 71 sempatisini dağıtmadan çekebilmek için bu yola başvurmuşlar, büyük ölçüde başarılı olmuşlardır:, ama devrimci taktikler yerine burjuva taktiklerini kullanmışlardır. Şimdi faşizm tahlilleri konusunda da aynı yolda yürümektedirler. Baklayı bir türlü baştan ağızlarından çıkarmamaktadırlar. Eğer bu arkadaşlar " vahim hatayı " keşfedebilmişlerse doğrularıda görmüşler demektir. Ve bir an önce çevrelerininde bu vahim hatadan kurtulmasını sağlamaladırlar.

Ancak burada önemli olan esas nokta bunlar değildir. Esas önemli olan yukarıda değindiğimiz, teorinin pratiğe ışık tutup tutmayacağıdır. Bu savunacakları yeni teori acaba onların devrimcilerle çatışmamasını sağlayacakmı dır? Yani pratiklerine ışık tutacakmı dır? Her alanda sindirdikleri pratik anti faşist mücadele taktiklerini etkileyecek ve yeni taktikleri hayata geçirme durumunda olacaklarmı dır? Kanımızca bu türlü soruların cevapları hayır olacaktır. Daha önce eski teori ile pratikte ne yapıyorlarsa yeni teori ile de aynı şeyleri yapacaklardır. Bu teori ile pratiğin ne kadar alakasız görüldüğünün en açık kanıtıdır. Ne önemi var .! Laflar değişir ama işler aynı kalır.

İşte biz bu nedenledir ki, boş yere teori üretmeyin diyoruz. Boşyere devrimcilerin zamanını almayın diyoruz. İşler nasıl olsa — bu durumda olduktan sonra — teorisiz de yürür .

İlke kullanmadıktan sonra boşyere ilke üretmeyin diyoruz. Ne zaman ki ortak ilkeler bulursunuz, ve bunlar eyleminize ışık tutar o zaman istediğinizle birlikte mücadele verirsiniz.

Ortak ilkenizin olmadığı yere yanlış olarak davet edilseniz de "tabanı etkilemek üzere " gitmeyiniz! Yok yere olaylara neden olup burjuvaların yaygaralarına daha fazla yardımcı olmayınız!

Bu sözlerimizle ilkelerin faşizme mücadele edeceğini söylemiyoruz sade faşizme karşı mücadelede doğru taktiklere ulaşabilmek için ilkeli olmak gerektiğini söylüyoruz. Bu faşizme karşı ilkeleri savunmanın aynı mücadele platformunda hemen biraraya geleceği sonucunu getirir anlamına gelmez. Ortak mücadele platformunda yer alabilmek gene ancak zorlu bir mücadelenin ürünü olabilir. Faşizme yaramaz mahalle çocukları gibi uzaktan küfredip kaçan TİP'li TSİP'li TKP'li pasifistlerin tavırları ortadadır. Faşizmle mücadele edecek .yürekleri ve zamanları (!) olmayan bu garip sosyalistler faşizmi aktif mücadeleyle değil de sessiz durulunca gerileyeceğine inanmaktadırlar. Doğrudur. Ortada faşizmin saldırabileceği bir şey olmazsa faşizm de olmaz. Ama bu da hakim sınıfların aradığı süt liman ortamıdır ve toplum dinamiği böyle bir şey tanımaz. Onlar sessiz durabilirler ama toplum asla! Bu beyler hem hakim sınıfları rahatsız etmeyeceklerini hem de

Devamı sayfa 9'da

AYÖD YÖNETİM KURULUNUN "DEĞERLENDİRMESİ" ÜZERİNE

"Devrimci Gençlik"te AYÖD Yürütme Kurulunun Durum Değerlendirmesi başlıklı bir yazı var. Yazıda okullardaki durum ve ankaradaki öğrenci gençlik hareketi üzerine tahliller yapıldıktan sonra,AYÖD içindeki değişik grupların politikalarına ilişkin açıklamalar (!) yapılmış. Bu arada İGD ve İnkâr Cephesini oluşturan revizyonistlerede biraz çatıldıktan (!)sonra saldırılar esas olarak proleter sosyalistlerine yöneltilmiş.Yazılanlar tümüyle yalan ve tahrifatlar üzerine bina edilmiş.

Proleter Sosyalistlerinin 71e getirdiği doğru eleştiriler ve 71'in ihtilalci özünün somut koşullarda geliştirilmesi temelinde gelişmeye başlaması, bir çok revizyonist ve oportünist grubun proleter sosyalist harekete saldırısına yol açtı. Önceleri ideolojik olarak proleter sosyalistlerinin getirdiği eleştiriler karşısında söyleyecek laf bulamayan " Devrimci Gençlik " oportünistleri, ayaklarının altından birşeylerin kaydığını ve taban - larındaki iyi niyetli ve dürüst bir çok unsurun saflarından ayrılması üzerine telaşa kapıldılar. Proleter sosyalistlerine saldırıya geçmenin gereğini hissettiler. Çin Devrim Şabloncusu grupların paralelinde ve " TKP' nun vurucu gücü " dedikodusuyla yola çıkan "Devrimci Gençlik" oportünistleri bu gruplarla yapılan çatışmalara tarafsızlık (!) adına proleter sosyalistlerine karşı olan safın yanında, yani "sosyal emperyalistçilerin" yanında saf tuttular. Sonra da "olaylara fiili olarak müdahale et tik, çatışmayı engelledik" diye dergilerinde utanmazca yalan şeyler yazdılar. Saldırılarına "Kievski" sorunuyla devam eden oportünistler bizim lastiğimizi patlattıklarını zannettiler. Ama onların göremedikleri bir şey var dı. O da patlak (!) zannettikleri lastikle bile olsa, tüm oportünist ve revizyonistlerin sahte maskelerini indirebilme konusunda sonuna kadar kararlı olduğumuzdur.Ayrıca bizim bu koşullarda onların lastiklerini patlat - maya niyetimiz yok. Çünkü biz onların lastiklerini patlatırsak bundan devrimci hareket zarar görecektir.Ancak "Devrimci Gençlik"in lastiğinin içindeki hava epey boşalmış. Geri kalan havayı da biz yavaş yavaş boşaltacağızki, devrimci hareket bundan yarar görsün.

Bazı okullarda, özellikle de proleter sosyalistlerinin etkinliğinde olan okullardaki durumla ilgili yazdıkları onların yalanlarının en utanmazcasıdır. Bunlar bazı örgütlerin yönetimini kaptırmama telaşına düştüklerinden her türlü yöntemle, burjuva politikacılığını da ihmal etmeden proleter sosyalistlerine çamur atma konusunda inkar cephesi ile yarışa girmeye başladılar. "Devrimci Gençlik" oportünistlerinin konumu, geçmişte en keskin lafları edip, pratikte en pasif tavrın içinde olan PDA'cıların durumuna dönüşmektedir.

Yükseliş, Fenve Veteriner fakültelerindeki durumla ilgili olarak yazdıkları, inanıyoruz ki bu okullardaki kendi arkadaşlarını dahi tiksindirmiştir.

YÜKSELİŞ OLAYLARI

Yükseliş'te (ADMMA'da) Dernek yönetiminde"sosyal emperyalizmi" savunan gruplar etkin olmalarına rağmen, okuldaki anti-faşist mücadeleye ve faşist işgalin kırılması yolundaki çabalara diğer gruplarında aktif bir şekilde katıldıkları bilinen bir gerçektir Fakat inkar Cephesinin tekkeci tavrı ve mücadeleyi yönlendirememesi üzerine Yükseliş'te güçlü bir hareketin yaratılabilmesi için anti-faşist birliği sağlayacak önerilerle ortaya çıktık. Önerimiz, kısaca insiyatifi elden kaçıran Dernek yönetiminin rine mücadeleyi yönlendirecek ve kitleyi toparlayacak bir komitenin oluşturulması yönündeydi.İlk önceleri buna Dernek yönetimiyle birlikte sert (!) tepki gösteren "Devrimci Gençlik"çiler, daha sonra önerimizi kabul ettiklerini söylediler. Fakak Dernek yönetiminin kabul etmemesi üzerine önerimizi desteklemekten vazgeçtiler. İnkar Cephesi ile birlikte bizleri karalama yarışına gir diler.Okula gitmemeyi savunduğumuz şeklindeki saçma sapan yalan larla öğrenci kitlesini etkilemeye çalıştılar.Yine bu arkadaşlar Yükseliş'te AYÖD Genel Kurulu için yapılan delege seçimlerinde bizimle birlikte ittifak yapıp, seçimlere girdiler. Eğer kitlenin onaylamadığı bir tavrımız varsaydı niye bizimle bir - likte seçimlere girdiler. Ortak liste çıkardılar.

(Bilindiği gibi Yükseliş'te yapılan AYÖD delege seçimlerini bizimle "devrimci Gençlik" grubu kazandı.)

A. Ü. FEN FAKÜLTESİ FAŞİST İŞGALİ

Fen Fakültesi için yazdıkları yalanlarının en açık örneğidir. Geçen yıldan bu yana faşist işgale karşı kararlı bir mücadele sürdürenler, proleter sosyalistleridir.

Kurtuluş'un politikasını izleyen bazı arkadaşların okuldan ayrılmaları ise kesinlikle onların istismar etmek istedikleri gibi değildir. Bu arkadaşlar devrimci mücadelenin başka alanlarında görev almışlardır.

Ve bütün bunların yanı sıra Fen Fakültesinde yapılan AYÖD delege seçimlerini (bazı arkadaşlarımız okuldan ayrılmış olmasına rağmen) Kurtuluş politikasını izleyenler kazanmışlardır.Böylece Fen Fakültesi öğrencileri bizim politikamızı destekledikle rini bir kere daha göstermişlerdir.

ZİRAAT FAKÜLTESİNDE PROLETER SOSYALİSTLERİNİN MÜCADELESİNİN VETERİNER FAKÜLTESİNDEKİ MÜCADELEYE ZARAR VERDİĞİ YALANI ÜZERİNE

" Devrimci Gençlik" te Ziraat Fakültesinde proleter sosyalistlerinin mücadelesinin Veterinerdeki mücadeleye zarar (!) verdiği yalanına gelince: Bu konuda cevap vermeye bile gerek duymuyoruz. Çünkü orada hem bizim politikamızı savunacak arkadaşlarımız yok, hem de Veterinerde faşistlerin "Devrimci Gençlik"çilere yaptıklarını açıklamaya devrimci sorumluluğumuz elvermiyor.

A.D.M.M.A., A.Ü. Fen Fakültesi ve A.Ü.Ziraat Fakültesi Devrimciler

GAZİANTEP ODTÜ'DE FAŞİSTLERE KARŞI OMUZ OMUZA

Oligarşinin köpekleri faşistlerin azgın saldırıları karşısında ülkemizde birçok üniversite ve Yüksek Okullar halen kapalı bulunmaktadır. ODTÜ Gaziantep Kampusunda ise devrimci öğrencilerin kararlı mücadelesi sonunda oligarşinin çabaları boşa çıkmış, eğitim üç yıldan beri kesintisiz olarak günümüze dek sürmüştür. Ancak okulu faşist bir yuva haline getirmek için, Mütevelli Heyet 29 Kasım 1976 Tarihinde yeni bir karar almıştır. Bu karar, Ankara ODTÜ'ye kayıtlı olan fakat tek amaçları eğitimi engellemek, devrimcileri kurşunlamak, okul basmak olan ve bütün bu yaptıklarından dolayı okula sokulmayan halk düşmanı canilerin Gaziantep Kampusuna transferlerini içermektedir.

Gaziantep ODTÜ'de sadece Makina ve Elektrik bölümleri bulunmasına karşın, Mütevelli Heyeti, Ankara'da hangi bölümde olurlarsa olsunlar, yukarıdaki şartlara haiz -amaçları okumak değil faşist saldırılar düzenlemek- olanlardan isteyenlerin Gaziantep'te istedikleri bölüme kaydolabileceklerini açıklamıştır.

Bu karar da okulumuz üzerinde oynanmak istenen oyunları açıkça ortaya koymaktadır. Okul Yönetimi ise yasa dışı bu karara kayıtsız kalmıştır. Öğrenciler ise, Faşistlerin kayıtlarını önlemeye ve okula sokmamaya kararlı.

7 Aralık Salı günü ihtar boykotu yapıldı ve Dekandan bu konuya açıklık getirmesini istedi Dekanlık açıklama yapmaktan kaçındığı gibi, faşistlerin kayıtlarını kolayca yaptırabilmeleri için öğrenime 3 gün ara verdi. Ancak devrimciler buna da müsade etmedi ve 8 Aralık günü okulu işgale karar verdiler.

Bu kesin tavır karşısında Dekanlık Öğrenci Temsilcileri ile yaptığı toplantıdan sonra bu üç gün içinde kayıt yaptırılmayacağını garanti etti. Bunun da Temsilcilerin denetimi altında uygulanacağını kabul etti.

ODTÜ Gaziantep Kampusu öğrencileri mücadelelerini sonuna kadar sürdürücek ve okulda faşistlerin yuvalanmasına izin vermeyecektir. Gaziantep ODTÜ kampusundaki mücadele emekçi halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı verdiği mücadelenin bir parçasıdır.

- FAŞİST İŞGALLERE SON !
- YAŞASIN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE KAVGAMIZ !
- KURTULUŞ İÇİN İ L E R İ !

ODTÜ
Gaziantep
Kampusu Öğrencileri.

Liselerde Devrimci Kavga Gelişiyor...

İzzet ÜNVER LİSESİ'NDE UYARI BOYKOTU

İzzet Ünver Lisesi İstanbul'un işçi semtlerinden Güngören-de, çeşitli sorunları olan unutulmuş bir lisedir.

Faşist baskıların alabildiğine yoğun olduğu İzzet Ünver Lisesinde devrimciler her defasında büyük kararlılıkla bu faşist saldırıları önlemişlerdir.

Faşistlerin İzzet Ünver Lisesine son saldırıları 7 Aralık günü oldu. Faşistlerin silahlı saldırısını püskürten öğrenciler daha sonra saldırganları yakalayarak polise teslim ettiler. Ancak polis, faşist saldırganları yakalayarak polise götüren ve şahitlik yapan 2 devrimci öğrenciyi tutuklamıştır.

Arkadaşlarının tutuklandığını duyan tüm öğrenciler derslerden çıkarak Güngören'e kadar bir yürüyüş yapmışlar ve uyarı boykotu kararı almışlardır.

Bir hafta süren boykotun temel istekleri şunlardır;

1. Şahit olarak karakola giden ve gözaltına alınan 2 devrimci öğrencinin serbest bırakılması,
2. Okul yollarının yapılması ve yol sorununun çözümlenmesi,
3. Öğretmen sorununun çözümlenmesi ve öğretmensizlikten boş geçen derslerin önlenmesi,
4. Okulun kalorifer, laboratuar ve kantin gibi sorunlarının çözümlenmesi,
5. Okullarda okutulmaya başlanan, faşizmin öğretisini yaymaya çalışan, ders kitapları(!) nın engellenmesi,
6. Okulda can güvenliğinin sağlanması.

Geri bıraktırılmış ülkemizde oligarşi; işçilerin, köylülerin emekçilerin ve öğrencilerin haklı ekonomik, demokratik istekleri ve bu yoldaki mücadelelerin kanla, copla, baskıyla, terörle bastıracağını sanıyorsa aldanıyor. Baskı ve terör hiç bir zaman ne İzzet Ünver Lisesi öğrencilerinin mücadelesini engelleyebilir ne de Türkiye Halklarının Demokratik Halk Devrimi için giriştikleri mücadeleyi durdurabilir.

x Yaşasın Demokratik Lise Kavgamız !
x Yaşasın Demokratik Halk Devrimi !
x Kahrolsun Oligarşi !
x Faşizme karşı omuz omuza !
x Kurtuluş için İleri !

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NDEKİ FAŞİST İŞGALİ KIRACAĞIZ !

İstanbul Üniversitesi Merkez Binası iki senedir faşistlerin işgali altında. Devrimciler okula giremiyor. Aslında devrimci öğrenciler iki yıldır yanlış birpolitika izlemiş ve merkez binayı direnmeden terk etmişlerdir. Bu ders yılı başında ise devrimciler politikalarını değiştirerek topluca okula girmeye başladılar. Okullar açılır açılmaz devrimciler faşist işgali kırmak için çalışmalara başladılar.

Merkez Binadaki faşist işgalin kırılması biryandan da tüm devrimci grupları bir araya getirdi. Bütün gruplar faşist işgalin kırılması platformunda bir birlik oluşturdular.

Mücadelenin başarılı bir şekilde gelişimi ve işgalin kırılma belirtilerinin baş göstermesi, üzerinde durulması gereken iki gelişim veya değişiklik yarattı.

Birincisi iki yıldır Merkez Binada rahat rahat at oynatan faşistlerin devrimcilerin mücadele karar ve azimleri karşısında şaşkınlığa ve telaşa kapılarak devrimcilerin karşısına esas olarak polisleri çıkartmalarıydı. Bu olaydan "yeni bir gelişim veya değişiklik" diye söz etmemiz yanlış anlaşılmasın. Kuşkusuz bu yeni olan birşey değildir. Polisin- yani "devletin güvenlik kuvvetlerinin" (devletin kimin devleti olduğu bilindiğine göre) kimin yanında olduğu ve bundan sonra da olacağı ve "tarafsız" olmasının mümkün olmadığı açıktır. Ançak Merkez Binadaki olaylar bizler yani devrimciler tarafından bilinen bu gerçeği herkesin açık açık görmesini sagladı. "Yetkililer" dahi bu gerçeği kabul etmek zorunda kaldılar.

Devrimciler tarafından bilinen bir gerçek hayatın somut pratiğinde bir kere daha ispatlandı. Tarafsız (!) güvenlik(!) kuvvetlerinin can güvenliğini sağladığını bildirerek devrimcilerin derslereve okula girmelerini söyleyen Üniversite yönetimi ve yetkililer gerçeği gözleriyle görüyorlardı. Faşistler telaş ve korku içinde polislere sığınıyorlar, işgali sürdürmeye çalışan faşist-polis ittifakında giderek ittifakın polis kanadı iyice ön plana çıkıyordu.

İkinci "gelişim" ise devrimci gruplar arasındaydı. Anti-faşist platformda bir birlik sağlanmış ve anti-faşist mücadelenin çıkarlarını grup çıkarlarının önüne geçiren bir politikada anlaşılmış olunmasına rağmen bu birlik ve anlayış temelinde olumlu bir şekilde gelişen mücadele "bazılarının" ayranının kabarmasına yol açtı. Gençlik hareketine hakim olduğunu iddia eden ve kendisini mücadelenin " öncüsü ve sözcüsü " ilan eden " Devrimci Gençlik Grubu " grup çıkarlarını anti-faşist mücadelenin çıkarlarının önüne geçiren bir tavıra girdi. Anti-faşist mücadeleyi tekelinde zannеden bu grubun yöneticilerinin bu "zannını" sosyal pratik yerle bir edip, ellerinde olduğunu zannettikleri insiyatifi kaçırdıklarını iyice görünce mücadeleyi bölücü ve sekter tavırlarını giderek yoğunlaştırdılar. Mücadeleyi başarısızlığa sürükleyebilecek bu anlayışa kararlı bir şekilde karşı çıkan ve diğer devrimci gruplarla birlikte mücadeleye öncülük eden proleter sosyalistleri "Devrimci Gençlik" için "baş hedef" haline gelmiş , faşist işgal adeta bir kenara itilmişti. Bu sırada İstanbul Üniversitesinin süresiz kapatılma kararı geldi.

Üniversite yeniden 13 Aralıkta açıldığında faşist işgalin kırılması için mücadele kaldığı yerden devam etti.Ama gerçekten "iki gelişim" açısından da "kaldığı yerden"..Polis devrimcilere karşı çok daha açık davranarak, "ya anfilere, ya da dışarı" diyerek dışarı atıyor "Devrimci Gençlik" de özellikle proleter sosyalistlerine karşı kampanyasını, bizzat kendi arkadaşlarını şaşkınlığa uğratan bir biçimde, yalan ve iftira ile yoğunlaştırıyordu.

Faşistlerin işgalini sürdürmeye kararlı olan tarafsız (!) polis yetkilileri Hukuk Fakültesi bölümünde devrimcileri ayrı ayrı anfilere bölüp güçlerini dağıtırken, faşistleri ise bir anfiye toplayarak dağıtmıyor aksine güçlendiriyor. Öteyandan Hukuk ve İktisat bölümleri birbirinden ayrılmış ve birinden diğerine geçiş yasak iken, bu "yasak" sadece devrimcilere uygulanıyor, faşistler tüm güçlerini Hukuk bölümüne yığarak orada üstünlük kurmaya çalışıyorlar. İşin daha da ilginç yanı, devrimci öğrenciler İktisattan Hukuka dahi geçemezken faşistler öğrencilikle ilişkisi dahi olmayan- bırakın kimliklerini, dışarıdan bakıldığında dahi öğrenci olmadıkları besbelli "yaşlı-başlı, çoluk çocuk sahibi, aile babası" kişileri bile içeri sokabiliyorlar. Böylece polisinde bu açık desteğiyle işgali sürdürmeye çalışıyorlar.

Bütün bunlara rağmen mücadele kararlı bir şekilde sürüyor. Şu durumda devrimci öğrenciler proleter sosyalistlerinin öncülüğünde İktisat fakültesinde duruma hakim bulunuyorlar.

"Devrimci Gençlik "yöneticileri, "İstanbul pratiğinden"örnekler verdikleri ve baştan aşağı yalan ve iftira dolu, proleter sosyalistlerine küfür eden bir yazı dağıttılar. Kendi arkadaşlarının dahi tepkisini çeken bu yazılarında proleter sosyalistlerinin Merkez Binadaki anti faşist mücadeleden "kaçtıklarını" iddia ediyorlar ve sonrada kargaların bile güldüğü bu yalanlarından sonra gene proleter sosyalistlerine somut pratik içinde " bunlar kovboy, bunlar maceracı " diyorlar. Ne diyelim "Allah akıl fikir versin, sonlarını hayretsin."

Hukuk Fakültesinde ise yukarıda anlattığımız şartların sonucu faşist-polis denetimi hakim durumda.

ANCAK BİZ ŞUNA İNANIYORUZKİ GEREK POLİSİN GİDEREK DEVRİMCİLERE KARŞI ARTAN BASKI VE TERÖRÜ, GEREKSE DEVRİMCİ SAFLARDAKİ DAR GRUPÇU VE SEKTER TAVIR MUTLAKA KIRILACAKTIR.

DEVRİMCİLERİN GÖREVİ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ MERKEZ BİNADA ÜLKENİN DÖRT BİRYANINDA DA OLDUĞU GİBİ EN GENİŞ ANTİ-FAŞİST BİRLİĞİ SAĞLAMAKTIR.

KAHROLSUN FAŞİZM
KAHROLSUN DAR GRUPÇU TAVIRLAR
YAŞASIN GENÇLİĞİN
DEVRİMCİ BİRLİĞİ

SİTE ÖGRENCİ YURDUNA BASKIN!

DÖRT DEVRİMCİYE HALEN İŞKENCE EDİLİYOR!

Her geçen gün biraz daha azgınlaşan oligarşi yeni yeni oyunlar peşinde. Hergün yeni bir saldırı, yeni bir tertip düzenliyor.

Gittikçe azan faşist saldırılardan biri de Istanbul'da SİTE ÖĞRENCİ YURDUNA yapıldı.

Lalelideki bir çatışmayı bahane eden binlerce polis ve panzer Site öğrenci Yurdunu sardı. 90 devrimci öğrenci hiç bir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı.

Gayrettepe'deki emniyet birinci Şubeye götürülen 90 öğrenciden İTÜ öğrencisi Haldun Güven ve Hüsnü Tanyeri, Galatasaray Mühendislikten Ali Sarıözlü ve İktisat Fakültesinden Hüseyin Soylu hariç geri kalanlar bir süre sonra bırakıldı.

İki gün sonra 86 öğrencinin bırakılması sırasında polis savcılığa 4 öğrencinin gözaltı sürelerinin uzatılması için baş vurdu. Ve savcılık polisin bu arkadaşlara biraz daha fazla işkence yapabilmesi için izin verdi.

Hayali gizli örgütler arayan polisin, 4 devrimci arkadaşa biraz daha fazla işkence yapabilmek için bu denli açık davranması oligarşinin hiçbir şeyden korkmadığının en açık göstergesidir.

EMPERYALİZME, FAŞİZME GENÇLİĞİN DEVRİMCİ

GENÇLİK, DEĞİŞİK SINIFLARDAN GELEN BİR TOPLUMSAL KATEGORİDİR. YAPISI DOLAYSIYLA TOPLUMUN EN CANLI, HAREKETLİ KESİMİDİR. TOPLUMSAL OLAYLAR KARŞISINDA DUYARLIDIR. SINIF MÜCADELESİNDEN EN ÇOK ETKİLENEN BİR TABAKADIR. GENÇLİK DEYİNCE, BUNDAN ANLAŞILMASI GEREKEN İŞÇİ, KÖYLÜ VE ÖĞRENCİ GENÇLİK OLMALIDIR. DEVRİMCİ HAREKETİN GÜNDEMİNDE YER ALAN KONULARDAN BİRİ DE İŞÇİ, KÖYLÜ VE ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN SAĞLIKLI BİR ÖRGÜTLENMESİNİN NASIL GERÇEKLEŞTİRİLECEĞİ SORUNUDUR.... ÜLKEMİZDE HENÜZ PROLETERYA PARTİSİNİN OLMADIĞI, FAKAT ACİL GÖREVİN BUNUN OLUŞTURULMASI GEREKTİĞİ BİR DÖNEMDEYİZ. GENÇLİK HAREKETİNDEN SADECE ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN MÜCADELESİNİN ANLAŞILDIĞI VE ONUN DA ÜNİVERSİTENİN KALIN DUVARLARI İÇİNDE HAPSOLDUĞU ÜLKEMİZDE, GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ VE YÖNETİLMESİ AYRICA BİR ÖNEM KAZANIYOR.

Bir ülkede gençliğin durumu ile ülkenin geleceği birbirine bağlıdır. Doğal yasalar gereği gelecek gençliğindir. Bugünün genç güçleri yarının kurucuları olacaklardır. Eğer biz geleceğin inşası için mücadele ediyorsak, gençliği önemsememek veya ondan mucizeler beklemek bizim tavrımız olamaz. Ancak bugünü yıkmak, yarını kurmak gibi bir sorunu olmayanlar gençliğe böylesine devrimci olmayan bir anlayışla yaklaşırlar. Devrimciler için gençliğin önemi açıktır. Engels şöyle yazıyor:

"Bizim partimizde, devrimci partide gençliğin başat olması doğal değil midir? Biz geleceğin partisiyiz ve gelecek gençliğindir. Biz bir yenilikçiler partisiyiz ve yenilikçileri en isteklice izleyen her zaman gençliktir. Biz eski çürümüşlüğe karşı özünü feda eden bir mücadele yürüten bir partiyiz ve gençlik özünü feda eden bir mücadeleye girişmekte her zaman en öndedir." (Aktaran Lenin, Gençlik Üzerine s.171

Gençliğin önemi sadece gelecek için değil, bugün için de sözkonusudur. Özellikle bugünü yıkarken ki önemi, yarını kurarken ki öneminden belki daha da fazladır. Gençlik enerjik ve sağlamdır. Düzenin pisliklerini asgari derecede görebilmektedir. "Daha burjuva ideolojisi ve ahlakıyla bir bağlantısı yoktur. Bunun için kolay etkilenebilir ve idealizm, büyük bir kuvvetle kendini gösterir. Delikanlılık yaşının özelliği, kahramanlık, yenilik, güzellik ve mutluluk gibi ideal yaşantıları kuvvetle arzulamaktadır. Bu yaşta gencin adalet, namus ve onur duyguları kuvvetle gelişmiş bulunmaktadır. Gençliğin bu özellikleri ve emelleri, kapitalizmin kaba gerçekliğiyle karşılaşır ve çarpışırlar. Bu gerçeklikte mutluluk yerine açlık ve sefalet, adalet yerine, yalan ve sümürü, kahramanlık yerine kaşarlanmış bir bürokratizm ve yobazlık vardır. "(Bulgaristan Devrimci Gençlik Hareketi Tarihi, s.300)

Dünyanın ve Türkiye'nin sosyal pratiği göstermektedir ki, genel gençlik kitlesinin daima büyük çoğunluğu ilerici, devrimci nitelik göstermektedir.

Gençliğin önemini bilen burjuvazi de, işçi sınıfı ve tüm halka karşı sürdürdüğü sınıf mücadelesinde, her yolu deneyerek gençliği kazanmaya çalışmaktadır. Tarihte gençliğin, burjuvazinin bir aracı durumuna gelerek devrimci hareketlere zarar verdiği de görülmüştür. Gençliğin gücünü ve önemini bilmek ve ona göre çalışmak devrimcilerin görevidir.

Devrim dönemlerinde gençliğin önemi bir o kadar artmaktadır. Lenin şöyle yazar:

"Bize genç güçler gerek. Ben ele alınacak kişiler yok demek cesaretini gösterenlerin anında kurşuna dizilmesinden yanayım. Rusya'da kişiler alay

alaydır. Bütün yapmamız gereken gençleri, onlardan korkmadan, daha çok ve cesurca, daha cesurca, daha ve çok ve gene daha çok ve gene daha cesurca kaydetmektir. Bu bir savaş zamanıdır. Bütün mücadelenin sonucunu gençler; öğrenciler ve daha da çok genç işçiler belirleyecektir. Tüm eski hareketsizlik, rütbe saygısı, vb. alışkanlıkları defedin. Gençliğin arasında yüzlerce Vperyod'cu çevreler oluşturun ve tam hızla çalışmaya yüreklendirin... Biz müthiş bir hızla, devrimci girişkenliği olan herkesi birleştirmeli ve işe başlatmalıyız. Onların eğitimsizliğinden korkmayın, tecrübesizliklerden ve gelişimsizliklerden titremeyin". (Gençlik Üzerine, s. 140)

Gençliğin devrimdeki olumlu işlevini yerine getirebilmesi için Marksist-Leninist partinin yönetiminde örgütlenmesi gerekiyor. "Tarih gençliğin, proletaryanın devrimci savaşında kendi olumlu rolünü oynayabilmesi için onun, Komünist partisinin yönetimi altında örgütlenmesini ve eğitilmesi gerektiğini göstermiştir." (Bulgaristan Dev. Genç. Har. Tarihi, s.301)

Ülkemizde henüz proletarya partisinin olmadığı, fakat acil görevin bunun oluşturulması gerektiği bir dönemdeyiz. Gençlik hareketinden sadece öğrenci gençliğin mücadelesinin anlaşıldığı ve onun da üniversitenin kalın duvarları içinde hapis olduğu ülkemizde, gençliğin örgütlenmesi ve yönetilmesi ayrıca bir önem kazanıyor.

Gençlik, değişik sınıflardan gelen bir toplumsal kategoridir. Yapısı dolayısıyla toplumun en canlı hareketli kesimidir. Toplumsal olaylar karşısında duyarlıdır. Sınıf mücadelesinden en çok etkilenen bir tabakadır. Gençlik deyince, bundan anlaşılması gereken işçi, köylü ve öğrenci gençlik olmalıdır.

Devrimci hareketin gündeminde yer alan konulardan biri de işçi, köylü ve öğrenci gençliğin sağlıklı bir örgütlenmesinin nasıl gerçekleştirileceği sorunudur. DEV-GENÇ olgusu bu konuda yararlanılacak bir deneydir. Gerçek bir gençlik hareketi, ancak, mücadele işçi, köylü ve öğrenci gençliğin örgütlenmesinin sağlanması yolunda sürdürülürse yaratılabilir. İşçi ve köylü gençlik örgütleri, öğrenci örgütleriyle birlikte devrimci hareket için çok olumlu görevler yerine getirirler.

Ülkemizde gençlik içinde en örgütlü kesim öğrenci gençliktir. Bu en örgütlü kesimin de yeterince örgütlü olduğunu kimse iddia edemez. Öğrenci gençlik genellikle küçük burjuva kökenlidir. Öğrenim sürecindeki aydın olması ve işçi sınıfının dünya görüşüne yatkınlığı özelliklerindendir. Bizim gibi yarı-sömürge bir ülkede, toplumun en dinamik kesimi olan gençliğin sosyalist hareket içindeki yeri ve önemi doğru kavranmalıdır. İşçi sınıfı hareketini öğrenci örgütlenmesi temelinde yönlerdirme iddiasında olanların varlığı konunun önemini artırıyor, DEV-GENÇ deneyi, ülkemizin somut, tarihsel koşullarının ürünüdür. İçinden proleter devrimci hareketi çıkarmıştır. Buna rağmen günümüzde aynı deneyi tekrarlamak isteyenler, ülkemizin ve mücadelenin gerçeklerinden habersiz, ayakları yere değmeyen, küçük burjuva hayalperestleridir.

DEV-GENÇ ve 1971 Silahlı Direnişi başlıklı yazımızda vardığımız sonuçlardan bazıları şunlardı :

DEV-GENÇ ve 1971 silahlı direnişinin pratiği ve onun yarattığı etki, işçi, köylü, gençlik saflarında birçok nitelikli kadroların ortaya çıkmasına yol

açmış ve sosyalizm salt öğrenci gençliğin sorunu olmaktan çıkmıştır.

Öğrenci gençlik hareketini temel alarak yürümeye çalışmak gerici bir tavrın ifadesidir. Hareketi bugün u laştığı seviyenin gerisine çekmeye çalışmak, onu tutuculaştırmak demektir. Tabii bu da insanların sübjektif niyetlerine bağlı değildir.

Günün görevi: Sosyalist hareketin toparlanması, merkezileşmesidir. Bunu yerine getirecek araç pratik mücadele temeli üzerinde sürdürülen ideolojik mücadeledir.

İdeolojik mücadele, geçmişin tutarlı ve sağlıklı bir eleştirisi üzerinde Marksizm-Leninizmin savunulması ve onun ülkemiz somutuna uygulanmasının ifadesi olan bir siyasi çizginin yaratılmasıdır.

Gençliğin birliğinin sağlanması yolunda atılacak adımlar ve gençlik mücadelesi temel görev ve alan değildir. Bugün bizim gençlik içinde sürdürdüğümüz çalışma, anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şovenist platformda gençliği mücadele içinde toparlamak ve sosyalist harekete genç ve taze kadrolar yetiştirmek amacına yöneliktir.

Türkiye Devrimi Üzerine Neler Söylüyoruz?

Farklı devrim anlayışlarına sahip siyasi gurupların gençliğe bakışları da farklı olacaktır. Bu farklı anlayışlar, o siyasi gurupların programında ifadesini bulur. Yani gençlik üzerine görüşler ileri sürenlerin Türkiye devrimi üzerine açık görüşleri olmalıdır. Hele "gençliğin devrimci eyleminin birliği programının açılması" yolunda araştırma yapanların, öncelikle sosyalist hareketin "programı-

VE ŞOVENİZME KARŞI BİRLİĞİ İÇİN İLERİ !

TÜRKİYE'NİN DOĞU VE GÜNEYDOĞUSUNDA GERİ BİR EKONOMİK YAPI MEVCUTTUR. BU TOPRAKLARDA TÜRK ULUSUNDAN AYRI BİR ULUS YAŞAMAKTADIR. BU KÜRT ULUSUDUR. KÜRT ULUSUNUN YAŞADIĞI BÖLĞENİN ADI KÜRDİSTANDIR. KÜRT ULUSU DEMOKRTAİK VE ULUSAL HAKLARINDAN HİÇ YARARLANAMAMAKTADIR. VARLIĞI BİLE KABUL EDİLMEMEKTEDİR. KÜRDİSTAN BİR SÖMÜRGE STATÜSÜYLE TÜRKİYE BÜTÜNÜNE BAĞLIDIR. KÜRDİSTAN'DA SÖMÜRGECİ VE ULUSAL BASKI İÇİÇEDİR.... TÜRKİYE'DE DEVRİMCİ ADIM ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-OLİGARŞİK DEMOKRATİK HALK DEVRİMİDİR. BU DEVRİMİN ÇÖZECEĞİ TEMEL MESELE BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİNİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİDİR. EMPERYALİZM ÇAĞINDA DEMOKRASİNİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ BİR DEVRİM MESELESİDİR. İŞÇİ SINIFININ ÖNDERLİĞİNDE DEMOKRATİK HALK DEVİRMİNİN, BAĞIMSIZLIK İLE BİRLİKTE ÇÖZECEĞİ BİR˙MECELEDİR.

nın açılması" için sınıflar mücadelesi denizine açılmaları gerekir. (Gerçi yüzme bilmeyenler için boğulma tehlikesi mutlaktır. Yüzme imkanı ise onun niyetine kalmış bir şey.)

"Gençlik Birliği Partinin dolaysız denetimi altında, gençlerin devrim yapmak için eğitilmeleri ve örgütlenmelerini sağlar. Gençlerin girişecekleri önemli eylemleri doğru düzenlemesi için birliğin çalışmalarında Partinin çizgisi temel olmalıdır. "(Le Duan, Devrim Sürecinde Kadın ve Gençlik, s.35

Türkiye'de ise proleteryanın partisi yok dedik. Görev onun yaratılmasıdır. Proletarya partisinin yaratılması süreci aynı zamanda, partinin siyasi programının oluşturulması sürecidir. Biz bu doğrultuda şimdiye kadar açıklığa kavuşturduğumuz görüşlerimizi özetledikten sonra, buna bağlı olarak demokratik kitle örgütlerinde savunduğumuz ve uyguladığımız ilkelerimizi anlatacağız.

Türkiye'nin Durumu

Türkiye emperyalizme bağlı yarı-sömürge bir ülkedir. Egemen üretim biçimi kapitalizmdir. Kapitalizm öncesi üretim ilişkileri egemen olmayan ilişkilerdir. Feodal kalıntılar söz konusudur.

Kapitalizmin gelişimi doğal sürecini izlememiş, emperyalizme bağımlı, çarpık ve tekelci niteliktedir. Yerli tekelci burjuvazi uluslararası tekelci burjuvazinin bir uzantısıdır. Emperyalizm ve yerli tekelci burjuvazi ittifakı içinde toprak ağalarının kodamanları da yer al...ktadır. (Biz bu ittifaka OLİGARŞİ diyoruz) Oligarşinin içinde emperyalizmle birlikte yönlendirici olan ve etkinliği sürekli artan yerli tekelci burjuvazidir.

Ülkemizdeki devlet biçimi oligarşik diktadır. Yeni sömürgeciliğin bir ifadesi olmak üzere emperyalizm sadece dışsal değil, aynı zamanda içsel bir olgudur.

İşçi sınıfı nicelik olarak gelişmiştir. Hem işçi sınıfının, hem de diğer emekçi yığınların geçmişe ait güçlü bir mücadele geleneği yoktur. İşçi sınıfının örgütlenme düzeyi çok düşüktür. Sosyalist hareket genel anlamda, henüz bir aydınlar hareketi niteliğini aşamamıştır. Sosyalist hareketle işçi sınıfı hareketinin birliği sağlanamamıştır.

Ülkede nispi anlamda bazı burjuva demokratik haklar olmakla beraber, sosyalistlerin örgütlenmesi, ezilen sınıf ve tabakaların ekonomik ve demokratik mücadelesi legal alanda büyük zorluklarla karşılaşmaktadır.

Oligarşi, diktatörlüğünü baskı, terör ve diğer pasifikasyon yöntemleriyle sürdürmektedir. Emperyalist sistemin çelişkilerinin ülkemize şiddetli biçimde yansıması ve sınıf mücadelesinin gittikçe keskinleşmesi sonucu, oligarşi kendi içindeki ve diğer

burjuva kesimleri ile aralarındaki çelişkilere bir çözüm bulmak amacıyla ve daha çok da emekçi halklarımızın gelişen mücadelesini bastırmak amacıyla oligarşik diktatörlük yerine faşist diktatörlüğü tezgahlamaya çalışmaktadır.

Türkiye'nin doğu ve güneydoğusunda geri bir ekonomik yapı mevcuttur. Bu topraklarda Türk ulusundan ayrı bir ulus yaşamaktadır. Bu Kürt ulusudur. Kürt ulusunun yaşadığı bölgenin adı Kürdistan'dır. Kürt ulusu demokratik ve ulusal haklarından hiç yararlanamamaktadır. Varlığı bile kabul edilmemektedir. Kürdistan bir sömürge statüsü ile Türkiye bütününe bağlıdır. Kürdistan'da sömürgeci ve ulusal baskı içiçedir.

Devrimci Adım ve Devrim Anlayışı

Türkiye'de devrimci adım anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimidir. Bu devrimin çözeceği temel mesele bağımsızlık ve demokrasinin gerçekleştirilmesidir. Emperyalizm çağında demokrasinin gerçekleştirilmesi bir devrim meselesidir. İşçi sınıfının önderliğinde Demokratik Halk Devriminin, bağımsızlık ile birlikte çözeceği bir meseledir.

Türkiye'de devrimci mücadelenin sınıfsal yanı bugünkü somut koşullarda ağır basmaktadır. Fakat mücadelenin ulusal Kurtuluş yanı da devrimci hareketin gündeminde sürekli olarak vardır. Bu Türk ulusunun, emperyalizm tarafından ezilen yarı-sömürge bir ulus ve Türkiye'nin emperyalizmin gizli işgali altında oluşundan kaynaklanmaktadır.

Toprak sorunu, Kürt ulusal sorunu ve büyüyen faşizm tehlikesine karşı mücadele, bağımsızlık ve

demokrasi temel sorununa bağlı, bu genel sorunun birer parçasıdırlar. Kürt ulusal sorunu bugün ikincil bir mesele olmakla beraber, somut tarihi durum öyle gelişebilir ki, Türkiye'de siyasi hayatın mihrak noktası olabilir. Ayrılma için uygun bir ulusal ve uluslararası durumun gelecekte meydana gelmesi halinde Kürt ulusu ayrılmak isteyebilir. Böyle bir durumda, güçlük çıkartmak, zora başvurmak sosyalistlerin tavrı olamaz.

Bugünkü somut koşullarda biz ortak mücadele ve ortak örgütlenmeden yanayız.

Devrim anlayışımız, Leninist Kesintisiz Devrim Teorisidir. İşçi sınıfının önderliğindeki Demokratik Halk Devrimini kesintisiz bir biçimde sosyalist devrim izler. İkisi arasında Çin seddi yoktur.

Her doğal ya da toplumsal süreçte olauğu gibi, bir devrim sürecinde iki dönem vardır: Evrim dönemi, devrim dönemi.

Marksizm-Leninizm somut şartların somut tahlili yoluyla evrim ve devrim dönemlerine ilişkin mücadele kategorileri yaratıp, şunlar evrim dönemine, şunlar da devrim dönemine aittirler diye bir ayırıma gitmez. Belirli somut koşullar içinde geçerli olacak son derece çeşitli mücadele yöntemleri uygular.

Devrim döneminde olunabilmesi için Leninizm şunları zorunlu şart sayar:

a) Proletarya devriminin objektif şartlarının varlığı,

b) Proletaryanın bilinç ve örgütlenme seviyesinin devrim için yeterli olması

c) Ezeni de ezileni de etkileyen bir milli bunalımın olması şarttır.

Proleterya devriminin objektif şartları, em-

peryalizm çağında kapitalist dünya sisteminin bütününde vardır. Yani, devrim aşamasında olunabilmesi son iki şartın var olmasına bağlıdır.

Proletaryanın ve diğer emekçi sınıfların bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükseltilmesinde, bunlarla sıkı bağlara sahip, geniş kitleleri siyasal eyleme sürükleme yeteneğine sahip proletarya partisinin yaratılmasında kullanılacak yöntemler evrim döneminde temel mücadele yöntemleridir. Bu yönetmler, geniş siyasal kitle gösterileri, kitleleri ve kadroları burjuva ideolojisinden arıtmak amacıyla sürdürülecek ideolojik mücadele, kısaca ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmaları. Bunlara destek olmak üzere her türlü araç somut şartlara bağlı olarak kullanılır.

Başlangıçta siyasal mücadele temeldir. Silahlı mücadele, kitlelerle bağ, onların örgütlenmesi ve siyasal mücadelesi temelinde geliştirilir. Daha sonra silahlı mücadelenin temel olduğu ikinci o,amaya geçilir. Silahlı mücadelenin tek kurtuluş yolu olduğunu anlamamış olan kitlelerden, silahlı mücadelede bir destek beklemek bir hayal olur. Kitleler kendi deneyleriyle öğrenirler. Bugün reformistlere umutla bakan kitlelerden silahlı mücadelede destek beklemeye imkan yoktur. Belli bir siyasal mücadele için adım adım hazırlanmak, ona göre örgüt ve çalışma tarzları geliştirmek gerekir.

Leninist demokratik merkeziyetçilik ilkesine göre örgütlenmiş, bir halk ordusuna sahip marksist-leninist partinin yönetiminde anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi, halk savaşı yoluyla zafere ulaşacaktır.

Demokratik Kitle Örgütleri

Demokratik kitle örgütleri, işçi sınıfının de-

devamı arka sayfada

EMPERYALİZME, FAŞİZME VE ŞÖVENİZME KARŞI

BİZ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNİN SAĞLIKLI BİR MÜCADELE VERMESİNİN, ANCAK BU ÖRGÜTLERDE ÇALIŞAN BİRDEN FAZLA GURUBUN KENDİ GURUP ÇIKARLARINI DEĞİL, DEVRİMCİ HAREKETİN ÇIKARLARINI ÖNE ALMALARI İLE MÜMKÜN OLACAĞINA İNANIYORUZ. BU ANLAYIŞIN YERLEŞMESİ İSE SOSYALİST HAREKETİN BİRLİK SORUNUNUN ÇÖZÜMÜNE BAĞLIDIR.

"SOSYAL EMPERYALİZM" TEORİLERİNE KESİNLİKLE KARŞIYIZ. "RUS SOSYAL EMPERYALİZMİNİ" ( ) DÜNYA HALKLARININ BAŞDÜŞMANI OLARAK GÖRÜP, AMERİKAN EMPERYALİZMİNİ BİR KENARA İTEN BU GÖRÜŞLER TAMAMEN ANTİ-MARKSİSTTİR. BUNU SAVUNANLAR, EMPERYALİZMİN BİR SİSTEM OLARAK ÇÖKMESİNE KADAR GEÇERLİ OLAN LENİNİST İLKELERİ TAHRİF ETMEKTEDİRLER.

mokrasi mücadelesinin bir parçasını oluştururlar. Yani bu örgütler, salt ekonomik-demokratik mücadeleyi sürdürmekle yetinmezler. Bu mücadeleyi genel siyasi mücadeleye bağlarlar. Demokratik kitle örgütlerinin amacı, temsil ettiği kitlenin sorunlarına tek başına mücadele ederek çözüm getirmek değildir. Mücadeleyi, halkın kurtuluş mücadelesinin bir parçası olarak sürdürmektir.

Bu Örgütlerin Görevleri:

a) Toplumun hangi kesiminde örgütlenmişse (işçi köylü, öğrenci, memur) onların ekonomik, demokratik talepleri doğrultusunda yürüttüğü mücadeleyi, işçi sınıfının siyasal mücadelesine tabi kılmaktır. Bu, ancak yönetimde sosyalistlerin olması halinde yerine getirilebilir.

b) İşçi sınıfı hareketine kadrolar sağlamak için çalışmak. Kitleye işçi sınıfı ideolojisini benimsetmeğe çalışmak, onları eğitmek.

Biz, demokratik kitle örgütlerinin sağlıklı bir mücadele vermesinin, ancak bu örgütlerde çalışan birden fazla gurubun kendi gurup çıkarlarını değil, devrimci hareketin çıkarlarını öne almaları ile mümkün olacağına inanıyoruz. Bu anlayışın yerleşmesi ise sosyalist hareketin birlik sorununun çözümüne bağlıdır. Demokratik kitle örgütlerinin eylem programının ilkeleri doğrultusunda farklı eğilimdeki gurupların bir arada bulunması ve mücadelelerini devrimci hareketin çıkarları doğrultusunda sürdürebilmesinin ön koşulu, yukarıda belirttiğimiz gibi, bu gurupların kendi iradelerini bu örgütlere egemen kılmak için değil, de, devrimci hareketin çıkarlarını ön planda tutmakla gerçekleştirilebilir. Aksi takdirde, tespit edilen ilkelerin değişik biçimlerde yorumlanabileceği açıktır. Hele günümüzde solun bölünmüşlüğü ve bunun demokratik kitle örgütlerine yansıması, sorunu daha karmaşık hale getirmekte, adeta bu örgütlerin işlemez hale gelmesi söz konusu olmaktadır. Eğer hareketin pratik yararları yönünde anlaşılır ve belirttiğimiz çevrçeve içinde bu örgütlerde çalışılırsa, farklı gurupların demokratik kitle örgütlerinde birlikte bulunmaları ve mücadele etmeleri, o örgütlerin mücadelesini daha nitelikli bir hale getirebilir.

● İlkelerimiz

Bizim, demokratik kitle örgütlerinin eylem programı için önerdiğimiz asgari ilkelerimiz şunlardır:

1- Anti-emperyalist olmak: Emperyalizm konusundaki görüşlerimiz Lenin'in emperyalizm tahliline dayanmaktadır. "Sosyal-emperyalizm" teorilerine kesinlikle karşıyız. Bizce bu görüşler anti-marksist'tir; dünyanın somut koşullarını değerlendirmekten uzaktır. Bunu savunanların, emperyalizm bir sistem olarak çökene kadar geçerli olan Leninist ilkeleri de özünde tahrif ettiklerine inanıyoruz.

"Rus sosyal-emperyalizmi"ni (!) dünya halklarının başdüşmanı görüp, Amerikan emperyalizmini ikinci planda değerlendirenlerle, NATO'yu bile, savunacak kadar ileri gidip, emperyalizme karşı yarı-sömürge ve sömürge ülke halklarının mücadelesini "iki süper devletin kışkırtması" diye küçümseyenlerle emperyalizm anlayışımızın temelden, farklı olacağı da apaçıktır.

"Emperyalizmin toptan çöküş çağı", "Sosyalist ülkelerin belirleyici olduğu çağ" teorileri Lenin'in emperyalizm tahlilinin yetersiz olduğu iddiasının açık-kapalı ifadeleridir. Bütün bu teoriler Lenin'in getirdiği analizlerde hangi eğilimlerin hız kazanıp, hangilerinin gerilediğini açığa çıkararak bunun işçi sınıfı hareketi içindeki etkilerini inceleyecekleri yerde, emperyalizme yeni nitelikler atfetmekte, şu yada bu şekilde emperyalizmin özünün değişmiş olduğu sonucuna varmaktadırlar.

Emperyalizm yok olana kadar özü değişmez.

Değişiklik söz konusu olduğunda bu öze ilişkin bir değişiklik değil, biçimde meydana gelebilecek değişiklerdir. Bu değişiklikler, emperyalizmin başlangıçtan beri var olan özelliklerinden bir yada diğerinin ağırlık kazanması şeklinde niceliksel olgular olarak incelenmelidir. Yeni özelliklerinin ortaya çıktığı ya da çıkabileceğini beklersek mutlaka öze ilişkin değişiklikler aramak zorunda kalırız ki, bu da Leninizmin aşılması, yukarda sözünü ettiğimiz türden yanlış teorilerin "üretilmesi" demektir.

2- Anti-faşist olmak: Emperyalizm konusunda söylediklerimiz faşizm içinde geçerlidir. "Sosyal-emperyalizmi" savunan gurupların kendileri gibi düşünmeyenlere bir yandan "sosyal-faşist" derken; diğer yandan da onlarla birlikte faşizme karşı mücadele edeceklerini söylemeleri, iki yüzlülüklerinin, gayri ciddiliklerinin en açık ifadesidir.

Bugün faşizme karşı mücadelede, en geniş kitlelerinin birliğini sağlamak ve somut duruma uygun mücadele ve örgütlenme yöntemlerini geliştirmek göreviyle karşı karşıya olmamıza rağmen; nesnel nedenlerin yanındansiyasi gurupların sekter ve hatalı tavırları bu birliği engellemekte, bu da zorunlu olarak kısır döngüleri ve hareketin kuyruğunda sürüklenmeyi birlikte getirmektedir. Okulların tek tek faşistlerin ellerine düşmesi, hem de fazla direnilmeden ve dışa yönelik bir propaganda yapılmadan, diğer çalışma biçimlerinin örgütlenmemesi, açıktır ki, devrimci harekete büyük zararlar vermektedir.

Ülkemizde faşizm bugün aşağıdan ve çeşitli devlet kurumlarında da ele geçirmeye çalışarak, ayrıca halkın her türlü istismarına da dayanarak, tekelci sermayenin en şoven ve en ırkçı kesiminin desteğinde, hazır iktidarda söz ve pay sahibi olma durumundan da yararlanarak, kendisi için, bu "açık ve yıldırıcı diktatörlüğünün" mali ortamının hazırlanmasının yoğun çabaları içindedir.

"Sürekli faşizm" anlayışıyla ülkemizde devlet biçimi olarak faşizmin olduğunu ileri sürerek faşist örgütlenme ve uygulamalara karşı tutarlı bir eylem programı oluşturamayan, bu nedenlerle de öğrenci gençliğin anti-faşist mücadelesine doğru bir bakış açısı getiremeyen "Devrimci Gençlik", tüm yönleriyle teşhir edilip, kıyasıya eleştirilmeli ve yanlış görüşleri tasfiye edilmelidir. Bu, gençliğin devrimci birliği için zorunlu bir görev olarak karşımıza çıkmaktadır.

"Sürekli faşizm" görüşü, kesinlikle mahkum edilmesi gereken ve marksizm-Leninizmin devlet anlayışını ve devlet biçimleri konusundaki ilkeleri değerlendiremeyen ve bunları tahrife yönelen bir anlayıştır. Ülkemizdeki yönetime oligarşik yönetim devlet biçimine de faşizm diyen "Devrimci Gençlik" böylelikle kafaları bulandırmakta, yönetim ve devlet biçimini kabaca birbirinden ayırarak ve soyutlayarak sorunu içinden çıkılmaz bir duruma döNüştürmektedir.

Aynı mantıkla "Devrimci Gençlik" metropol ülkelerdeki yönetime de oligarşik (finans oligarşisi) yönetim, devlet biçimine de burjuva demokrasisi demekte ve burjuva demokrasisini de "burjuvazinin baskı ve teröre dayanmayan, esas olarak barışçıl yollarla sürdürdüğü bir devlet biçimi" olarak tanımlamaktadır. Ülkemizde faşist devletin egemen olduğunu iddia eden "sürekli faşizm" teorileriyle "Devrimci Gençlik", faşist örgütlenmeleri, faşistlerin kadrolarını oluşturma ve kendilerine kitle temeli yaratmaya çalışmalarını seyirci gibi görmektedir. Zaten bu anlayış değil midir ki, "Devrimci Gençlik"i anti-faşist mücadelede, yanlış taktikler uygulamaya ve faşizme karşı birleştirilebilecek en geniş kitlelerle bağlarının kopmasına yol açan... Yine bu yanlış anlayış değil midir ki, bugün birçok, fakülte ve yüksek okulda faşistlere karşı etkili bir mücadele verilmesini engelleyen....

Faşizme karşı etkili bir mücadele sürdürebilmek için, hedef saptıranlara karşı yoğun bir ideolojik mücadele vermek gerekmektedir. Ülkemizde burjuva demokrasisi olduğunu savunan ve görevini burjuva demokrasisini korumak ve geliştirmek olduğunu iddia eden Sovyet devrim şabloncusu guplara karşı olduğu kadar; "sürekli faşizm" teorileriyle mücadeleye zarar veren "Devrimci Gençlik" in faşizm anlayışı da teşhir edilmeli ve tezleri kesinlikle çürütülmelidir.

"Faşizme karşı mücadele devrim mücadelesidir, veya anti-faşist mücadele, anti-oligarşik mücadelenin ta kendisidir" şeklindeki görüşlere katılmıyoruz. Bu faşizme karşı mücadeleyi ve genel olarak demokrasi mücadelesini pratikte dar bir platformda sürdürmeye yol açan bir anlayıştır.

Faşizme karşı mücadele devrim mücadelesiyle eşit tutulamaz. Faşizme karşı mücadele özünde bir devrim mücadelesi olmasına rağmen, bugün oligarşiye karşı değil, ama faşizme karşı yanımıza çekebileceğimiz güçler hiç de az değildir. Elbette görevimiz bu mücadeleyi anti-oligarşik devrim mücadelesine tabi kılmak olmalıdır. Bunu da ancak gücümüz ve örgütlü olmamız oranında gerçekleştirebiliriz. Fakat, faşizm bir tehlike olmaktan geçici de olsa çıkınca ille de anti-oligarşik devrim mücadelemiz başarıya ulaşacak diye bir zorunluluk yoktur.

Yanlış anlayışlar demokrasi mücadelesini de çarpıtmaktadırlar. Demokrasi çok yönlüdür. Özünde halk demokrasisi için mücadele etmemize rağmen demokratik hak ve özgürlükler için mücadele etmek yani demokratik mevziler için mücadele etmek, v.b. görevlerimizi ihmal edemeyiz. Bunlar asıl hedefimize tâbidir ve kitlelerle bağ kurmamızın önemli yollarından biri de demokratik haklar için mücadele etmek ve yeni demokratik mevziler kazanmaktan geçmektedir.

3-Anti-Şövenist olmak: Biz bugün demokratik kitle örgütleri için temel ilkeler olarak ileri sürülen anti-emperyalist olmak ilkelerinin ülkemiz ko-

GENÇLİĞİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ İÇİN İLERİ !

"SÜREKLİ FAŞİZM" GÖRÜŞÜ, MARKSİST-LENİNİST DEVLET TEORİSİ VE ONUN DEVLET BİÇİMLERİ KONUSUNDAKİ İLKELERİNİ DEĞERLENDİREMİYEN VE BUNLARI TAHRİFE YÖNELEN BİR ANLAYIŞTIR. ÜLKEMİZDEKİ YÖNETİME OLİGARŞİK YÖNETİM, DEVLET BİÇİMİNE DE FAŞİZM DİYEN "DEVRİMCİ GENÇLİK" BÖYLELİKLE KAFALARI BULANDIRMAKTA, YÖNETİM VE DEVLET BİÇİMİNİ KABACA BİRBİRİNDEN SOYUTLAYARAK SORUNU SAPTIRMAKTADIR...

ÜLKEMİZ KOŞULLARINDA DEMOKRAT OLMANIN ÖLÇÜTÜ, AYNI ZAMANDA KÜRT SORUNU KARŞISINDAKİ TAVRA BAĞLIDIR, BİZİM HEM ULUSAL HEM DE SÖMÜRGE BASKISI ALTINDA OLAN BİR ULUSUN VARLIĞINI KABUL ETTİRME DOĞRULTUSUNDAKİ ÇABAMIZ,BİR YANDAN EZEN ULUS ŞOVENİZMİNİN KIRILMASINI SAĞLARKEN, ÖTE YANDAN DA ÜLKEMİZDE DEVRİMİN MÜTTEFİKİ SINIF VE TABAKALAR ARASINDAKİ BAĞLARIMIZI GÜÇLENDİRECEKTİR ...

şullarında yetersiz olduğunu ve bu iki ilkeyle birlikte temel bir ilke olarak anti-şövenist olmak ilkesinin de savunulması gerektiğine inanıyoruz. Bu ilkeyi özünde ulusal soruna ilişkin olarak ileri sürüyoruz.

Kürt ulus sorununun aynı zamanda bir sömürge sorunu olması gerçeği ve bu sorunun günümüzde genişliyerek toplumun tüm sınıf ve tabakalarının dikkatlerini üzerine topladığı bir konu haline dönüşmesi; zorunlu olarak bu konudaki tavırları da sosyalist ve demokrat olmanın ölçütlerinden biri haline getirmiştir.

Bize Kürt ulusal sorunu üzerinde neden fazla durduğumuzu sorarak "zaten ulusların kaderlerini tayin hakkını demokratik kitle örgütlerinde bir ilke olarak ileri sürüyoruz" diyenlere rastlıyoruz.

Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesi demokratik kitle örgütlerinde tali bir ilke olarak ileri sürülüyordu. Hepsi o kadar. Ne Türkiye somutunda kabaca da olsa bir tahlili ne de sömürge sorununun önemi üzerinde durulmuyordu. Bu konuda propoganda ve ajitasyon yapmanın gerekliliği pratikte inkâr ediliyordu.

"Bu sorun sadece sosyalistleri bağlar konuyu abartıp,kitleleri demokratik kitle örgütlerinden uzaklaştırmanın ne önemi var?" diyenlere cevap verelim.

Demokratik kitle örgütleri için ileri sürülen ilkeler elbette sosyalistleri bağlar. Zaten bu örgütlerin gerçek anlamda demokratik kitle örgütü adını taşımaları, görevlerini yerine getirmeleri ancak bu örgütlerin yönetiminde sosyalistler olursa söz konusu olabilir.

Anti-şövenist olmak sadece sosyalistleri bağlamaz. Ülkemiz koşullarında demokrat olmanın ölçütü aynı zamanda Kürt sorunu karşısındaki tavra bağlıdır. Bizim hem ulusal hem sömürge baskısı altında olan bir ulusun varlığını kabul ettirme doğrultusunda mücadele sürdürmemiz(çünkü varlığı bile tanınmıyor); bir yandan güçlü olan ezen ulus şövenizminin kırılmasını sağlarken (bu şövenizm işçi sınıfı arasında ve sosyalist geçinenler arasında bile etkisini sürdürmektedir) Diğer yandan da ülkemizde devrimin müttefiki olacak sınıf ve tabakalar arasındaki bağlarımızı güçlendirecek ve ulusal sorunu çözme yönündeki mücadelemiz en geniş kitleler tarafından desteklenecektir.

Demokratik kitle örgütleri için önereceğimiz diğer ilkeleri şöyle sıralıyabiliriz.

a)Demokratik merkeziyetçilik ilkesini uygulamak; demokratik kitle örgütlerinde genel olarak demokratik yan ağır basar. Alınacak kararlara ve eylemlere en geniş kitlenin katılmasını sağlamanın yolu da budur. Fakat merkeziyetçi yan belirli koşullarda öne çıkabilir. Burada dikkat edilmesi gereken şey kitleyle bağların kopmaması ve daha geniş kitlelere yayılmayı sağlayacak yöntemleri bulmak ve geliştirmek olmalıdır.

b)Eleştiri özeleştiri mekanizmasını uygulamak,

c)Halkın mücadelesinden soyutlanmamak,

d)Aktif kitle mücadelesinden yana olmak,

e)Örgütsel bağımsızlığı korumak, tavırda işçi sınıfın devrimci mücadelesinin yol göstericiliğini kavramak,

f)Diğer kitle örgütleri ile bağlar kurmak,

g)Kitlesinin acil talepleri için mücadele etmek vb.

● Önerilerimiz

Karşı-devrim ve faşistler saldırıyor. Yapılan saldırılara karşı koymak birleştirilmesi mümkün olan bütün güçleri birleştirmek. Bütün demokratlara, yurtseverlere, devrimcilere düşen bir görevdir.

Özellikle gençliğin en örgütlü kesimi öğrenci gençlik üzerindeki baskı ve saldırılar daha yoğundur. Birçok okul faşistlerin elindedir, yada faşistlerin eline geçmek üzeredir.

Bu saldırılara karşı koymak ve yukarıda belirttiğimiz görevi yerine getirmek tek bir siyasi gurubun üstesinden gelemeyeceği bir iştir. Guruplar arasındaki ilişkiler son günlerde iyice bozulmaktadır.

Bizim faşizme ve faşistlere karşı politikamız bellidir. Bunu mücadelenin içindeki bütün samimi unsurlar bilir. Biz öörenci gençliğin anti-faşist, birliği ve devrimci hareketin çıkarıarı için her çabayı göstermeye hazırız. Kendi dar gurup çıkarlarını her şeyin üstünde tutma anlayışına kesinlikle karşıyız. Hareketin pratik yararları temelinde değişik siyasi guruplarla, geçici de olsa birlikte tavır alabiliriz. Ama ilkelerimizden taviz vermeden ve onlar üzerinde herhangibir pazarlığa girişmeden...

Biz,"her ne pahasına olursa olsun birlik olalım"anlayışında değiliz. Tutarlı birlikler ideolojik ve siyasi temeller üzerinde olur. Bizim burada vurguladığımız birlik, öğrenci gençlik hareketinin çıkarları doğrultusunda asgari noktalar üzerinde ve hareketin pratik yararları için bir birliktir.

Kısaca Özetlersek:

1-Tüm siyasi guruplar, öğrenci gençlik hareketinin birliği için kendi dar gurup çıkarlarını ikinci planda atmalı ve kendi iradelerini öğrenci gençliğin örgütlerine egemen kılma anlayışından vazgeçmelidirler.

2-Guruplar arasındaki çatışmalar ideolojik mücadelenin çerçevesini aşmamalı ve herkesin görüşlerini açıklıkla ortaya koyabileceği bir tartışma platformu yaratılmalıdır.

3-Öğrenci gençlik hareketinin birliğini engelleyici yanlış ve sekter tavırlara hep birlikte karşı konulmalıdır.

4-En geniş kitlelerle bağlar kurmanın yolu ve somut duruma uygun mücadele ve örgütlenme yöntemlerini geliştirmeli ve bu konularda guruplar çaba göstermelidirler.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE OLİGARŞİK DİKTA !
KAHROLSUN FAŞİZM !
KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK!
yaşasın gençliğin devrimci birliği !
faşizme karşı omuz omuza!

Kurtuluş İçin İLERİ

"DEVRİMCİ GENÇLİK" OPORTÜNİSTLERİ, DEVRİM ŞEHİTLERİMİZİ BİLE İSTİSMAR ETMEKTEN KAÇINMIYOR!

Baştarafı 2.sayfada

anlayışlarını sergileyerek, törenin bir anti-faşist gösteriye dönüşmesini engellediler. Onların bu tavırları inkar cephesi içinde uygun bir ortam yarattı. Onlar törende konuşmak isteğiyle ortaya çıktılar. "Devrimci Gençlik" oportünistleri, kurtuluşu Cevahir'in babasını konuşturmakta buldular. Konuşma bitince de törenin bittiğini ilan ettiler.

Biz, törenin anti-faşist bir gösteriye dönüşmesi ve anti-sömürgeci mücadeleye bir katkı olması için gücümüz yettiğince doğru devrimcibir tavır ortaya koymaya çalıştık. Bu tavrımız bir çok iyi niyetli ve dürüst unsur tarafından da benimsendi.

71 direnişinin proleter sosyalistlerinin adlarını istismar ederek ve lafta 71'e sahip çıkarak varlıklarını devam ettireceklerini zanneden "Devrimci Gençlik" oportünistlerini dürüst ve devrimci bir tavır almaları için bir daha uyarıyoruz. Devrimci tavır ve dürüstlüğün ne olduğunu, bunlardan anlamayanlara öğreteceğiz.

TUNCELİ
DEV-GENÇ

ANTİ-FAŞİST MÜCADELE İLKELİ BİR MÜCADELEDİR.

Baştarafı 3.sayfada

sosyalist olabileceklerini zannetmektedirler. Bu mümkün değildir işte! TİP'lilere karşı aslan kesilen "cengaver" (!) İGD'liler enerjilerini toplayıp biraz da faşistlerle ugraşsalar sosyalist olma yolunda da bir adım atmış olurlar. ama onların pasifist mülteci önderleri onları daha önemli görevler için saklamaktadır ileride onları büyük görevler belkmektedir. (!) faşizme karşı mücadele gibi saçmalıklar uğruna (!) sağda solda harcanamazlar! "goşistler" gibi davranamazlar! Çünkü halklarının mücadelesine inanmazlar. Onlar büyük görevlerin adamlarıdır!

Faşizme karşı mücadelede ilkeler yetmez. Savaşmaya niyet de gerekir. Bir takım ilkeler savunup pratikte pasifistlerimiz gibi davranmak gene aynı mantığın teoriyi dergilere dolduracak yazı olarak görme mantığının ürünüdür.

Ne söylüyorsak doğru söyleyelim ve söylediğimiz gibi davranalım.

BİR DEVRİMCİ KIZ ARKADAŞIMIZ DAHA FAŞİSTLER TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜ

Aynur SERTBUDAK
(1957-1976)

" KADINLAR KATILMAKSIZIN DEVRİMCİ MÜCADELENİN BAŞARIYA ULAŞMASI OLANAKSIZDIR. "

YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

Ziraat fakültesinde faşist işgalin kırılması için devrimciler, yiğit ve kararlı bir mücadele sürdürmüşler, fakültenin Yıldırım Beyazıt oğrenci yurd'undan çevreden topladığı kiralık katillerden ve polisten gördükleri desteğe rağmen, Ziraat Fakültesine girebilmişlerdir. Yoğunlaştırılan tüm saldırılara ve sürekli düzenlenen silahlı pusulara rağmen, Ziraat'ın anti-faşist, yurtsever öğrencileri tüm zorluklara sonuna kadar göğüs gerebilmişler dir.

AYNUR SERTBUDAK arkadaşımızın öldürülmesi, Ziraat Fakültesindeki mücadelenin ileri boyutlara ulaştığı bir döneme rastladı. AYNUR, bu kararlı ve tutarlı mücadelenin en önünde yer alan bir arkadaşımızdı.

Oligarşinin eli kanlı köpekleri tarafından pusuya düşürülen AYNUR arkadaşımızın öldürülmesinin duyulması, Ankara'da geniş bir tepkiye yol açtı. Devrimciler AYNUR'un cenazesini kaçırdılar. CHP Çankaya İlçe Merkezine cenazenin götürüldüğünün öğrenilmesi üzerine polis çevreyi sardı. Bir çok devrimci göz altına alındı. Cenaze daha sonra CHP Milletvekillerinin arabuluculuğuyla, otopsi yapılmak üzere savcılığa teslim edildi.

Hacettepe Üniversitesi öğrencileri boykot kararı aldılar. Ziraat Fakültesi devrimciler tarafından işgal edildi. Eylemler tüm okullara yayıldı.

3.000 kişilik bir kitle, Bakanlıklardan Kızılay'a kadar "AYNURLAR ÖLMEZ","KAHROLSUN FAŞİZM", "TEK YOL DEVRİM" sloganları ile yürüyüş yaptı. Kızılay'da halkında katılmasıyla sayıları artan devrimcilerin AYNUR'un öldürülmesini protesto eylemleri, güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştü.

Ankara'da yine akşama doğru Ulusta anti-faşist bir eylem kondu. Sayıları bini aşan kalabalık alanda ant içtikten sonra dağıldı. Olaylar akşam da Ankara'nın değişik yerlerinde, değişik biçimlerde devam etti.

izmit ve derince'de de aynur'un öldürülmesi protesto edildi...

AYNUR'un cenazesi ertesi gün devrimciler tarafından önce İzmite oradanda AYNUR'un Derincedeki evine götürüldü. İzmit ve Derincede gösteriler yapıldı.

Derince'de AYNUR'un cenaze törenine binlerce kişi katıldı. Yol boyunca "AYNURLAR ÖLMEZ", "KAHROLSUN FAŞİZM", "TEK YOL DEVRİM", "KAHROLSUN OLİGARŞİ" "OLİGARŞİK DEVLET, YIKACAĞIZ ELBET", "FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA" sloganları atıldı. Devrimciler, mezarlıkta AYNUR'un kişiliğini anlatan konuşmalar yaptılar. And içildikten sonra bine yakın bir kitle AYNUR'un evine kadar bir yürüyüş yaptı. Yolda sık sık sloganlar atıldı. Devrim marşları söylendi.

AYNUR'un babası devrimcilerle yaptığı konuşmada "kızının mücadelesinden onur duyduğunu" belirterek onlara devrimci mücadelelerinde başarılar diledi.

Tekirdağ'da KIYIMLARI, PAHALILIĞI VE FAŞİZMİ PROTESTO MİTİNGİ Yapıldı...

Ülkemizin her yerinde olduğu gibi Trakya'da da oligarşinin baskı ve terörü gün geçtikçe artıyor. Artan baskı ve teröre karşı Trakyalı emekçilerin devrimcilerin öncülüğünde giriştikleri mücadele de her geçen gün yükseliyor.

Daha önce devrimcilerin öncülüğünde önemli hiç bir kitle gösterisinin yapılmadığı Trakyada yedi ay gibi kısa bir zamanda üst üste üç büyük miting ve yürüyüşün yapılması " kitleler içinde çalışma, kitlelere güven ve kitlelerin siyasi bilinç ve gücüne dayanma"ilkelerinin doğispat etmiştir.

10 bine yakın kişinin katıldığı 8 Mayıs Edirne ve 5 bine yakın kişinin katıldığı 30 Temmuz Çorlu mitinglerinden sonra 20 Kasım'da Tekirdağ'da 5 bin emekçinin katıldığı " Kıyımları Pahalılığı ve Faşizmi Protesto" miting ve yürüyüşü yapıldı.

Geniş ve iyi bir hazırlık çalışması yapılmamış olmasına rağmen miting genede başarılı bir biçimde gerçekleşti. Devrimci öğretmen ve öğrencilerin kıyılması. sürgüne gönderilmesi ve artan baskı ve terör protesto edildi. Bu baskıların emekçileri ve devrimcileri yıldıramayacağı,oligarşiye karşı mücadelede kararlı ve azimli bir şekilde tek bir yumruk gibi olmak gerektiği vurgulandı.

Miting ve yürüyüş sırasında halkın da katılması ile büyüyen kitle "TEK YOL DEVRİM","OLİGARŞİK DEVLET YIKACAĞIZ ELBET", "ANALAR DOĞURUR.FAŞİSTLER ÖLDÜRÜR ". " KAHROLSUN FAŞİZM " ve "HALKLARA HÜRRİYET". sloganları atıldı.

SAMSUN'DA BEŞ DEMOKRATİK KURULUŞ : "Eğitim Enstitülerinin Sınavları İptal Edilmelidir"

Egitim Enstütülerine Faşistlerin doldurulması için düzenlenen sınavların ikinci kez aynı biçimde tekrarlanması üzerine ülke çapında tüm demokratik örgütler tepki gösterdi.Aşağıda Samsun'dan 5 demokratik örgütün Eğitim Enstütüleri sınavları için dağıttıkları ortak bildiriyi yayınlıyoruz.

H A L K I M I Z A

Ülkemizde Faşizm tırmanmakta ve egemen güçler Faşizmi kurumlaştırmak,yasalaştırmak için yoğun bir çaba harcamaktadırlar. Genel olarak tüm eğitim kurumlarında,özel olarak da öğretmen yetiştiren kurumlardaki ilerici, yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenler sürülerek, kıyılarak yerlerine faşist düşünceyi yaygınlaştırabilecek nitelikte öğretmenler yerleştirilmektedir. İlimizdeki ve tüm ülkedeki Eğitim Enstitüsü yönetici ve öğretmen kadrolarının yapısı bir önceki sınavda bu gerçekleri kesinlikle kanıtlamıştır.

Milli Eğitim Bakanlığının "Usulsüz komisyonlar kurulması" gerekçesi ile iptal ettiği "Eğitim Enstitüsü Sınavları" bugünlerde,"Sözde Demokratik" görünme çabası ile,aynı komisyonların oluşturulması ve aynı sorunların değişik cümlelerle sorulması ile yeniden yapılmaktadır. Yeniden açılan 10.000 öğrenci kontenjanı bazı öğrenci kardeşlerimize ve velilere umut kapısı gibi gösterilmek istenmektedir. Oysa bu 10.000 öğrencinin hangi yapıda olanlardan alınacağı,onların nasıl yetiştirileceği hakkında kuşkuya yer yoktur.

Bir önceki sınavlarda olduğu gibi bu kez de faşist düşünceyi yaygınlaştıracak nitelikli öğretmenlere komisyonlarda en etkin görevler verilmiştir. Bir gösteriş olarak düzenlenen yazılı sınav komisyonlarına ilerici, yurtsever olarak tanıdığımız öğretmenler getirilmekle birlikte,bu öğretmenlerin ağızlarından da dinlediğimiz gibi asıl karar sözlü sınavlarda görev alan bilim dışı görüşlerle donanmış kadrolarabırakılmıştır.

Komisyonlar aynı,sorular aynı olunca, sınavı kazanacak öğrenciler de tabii yine aynı, öğrenciler olacaktır.Üstelik bir önceki sınavlarda her nasılsa gözlerinden kaçan, kendi sapık, bilim dışı düşuncelerin ters düşen öğrenci kardeşlerimizi de bu kez gözden kaçırmayıp,okula almayacaklardır.

Böyle bir anlayışın kurduğu komisyonların dürüst sınav yapabileceğini düşünmek ya çok saf olmayı ya da onlar gibi düşünmeyi gerektirir.

Sınavlara katılan tüm öğrenci kardeşlerimizin ve velilerinin bu gerçekleri iyi değerlendirerek yapılmakda olan sınavların iptal edilmesi için etkin bir mücadeleye girmelerini önerir,bu mücadelede tüm ilerici,yurtsever ve Devrimci kitlelerin yanlarında olacağını bildiririz.

Bu sınavları kaybeden arkadaşlar önerilerimize dikkat etmelidirler:

-Bu sınavların iptali için danıştaya dava açılmalıdır.

-Yeniden sınav yapılmamalı, Üniversite giriş sınavlarında alınan puanlar Eğitim Enstütülerine girişte esas alınmalıdır.

-Yalnızca sözlü sınav yapılması zorunlu olan dallarda, öğrencilerin yetenekleri değerlendirilmeli,bunun dışında öğrencinin görüşleri dikkate alınmamalıdır.

-Eğitim Enstütülerine girişte öğretmen lisesi mezunlarına %80 kontenjan tanınmalıdır.

-Eğitim Enstütüleri eğitim programı,halkın çıkarları ve ülke gerçeklerine göre yeniden düzenlenmelidir.

-Eğitim Enstütülerinde öğrenme-öğretme özgürlüğü ve can güvenliği sağlanmalıdır.

-Sınavlarda usulsüzlük yapan komisyon üyeleri görevlerinden alınmalı ve cezalandırılmalıdır.

OKULLARDAKİ FAŞİST BASKILARA SON VERİLMELİDİR.

YAŞASIN ÖZERK VE DEMOKRATİK EĞİTİM MÜCADELESİ.
KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM KADROLARI.
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ.

ODTÜ'de Anti-Faşist Mücadele ve Görevlerimiz

Öğrenim yılının başından beri anti-faşist öğrenci hareketini bastırmak, devrimcileri sindirmek doğrultusunda sürdürülen faşist saldırı ve uygulamalar, yeni boyutlara ulaştı. Faşist güçler Ankara Beşevler'de Dışkapı bölgesinde, ADMMA'da edindikleri deneylerin ışığında saldırılarını daha başka yerlere de yöneltiyorlar.

Yeni sömestrin başlamasıyla birlikte faşistlerin saldırı hedeflerinden biri de ODTÜ'dür. Bunun somut belirtileri, uzun süredir faşistlerin yapacakları saldırı için, yayın organlarında ve diğer yerlerde kamuoyu yaratmaya yönelik çabalarında ifadesini bulmaktadır.

Geçmişte de faşist güçler, defalarca ODTÜ'ye saldırmışlar fakat her deferinde bozguna uğramışlardır. Çünkü karşılarında ODTÜ'de ki 9.000 kişilik bir kitlenin tümünü bulmuşlardır. Bugün ise bütün güçlülüğüne, rağmen okulumuzdaki örgütlü mücadele ve anti-faşist birliğimiz bazı zaaflar taşımaktadır.

Kendi tekke örgütleri İGD'yi kurarak AYÖD'ü tanımayan revizyonistler, faşizme karşı mücadele de teslimiyetçi bir çizgi izlemekteler. Pasifist ideolojilerinden kaynaklanan provakasyon mantığına göre, her olayı değerlendirdikleri için anti-faşist mücadelenin dışında kalmakta, mücadeleyi engelleyici tavırlar almaktadırlar. İGD revizyonistlerinin, öğrenci gençlik örgütlerinin düzenlediği güçlü anti-faşist mitinglere katılmamaları, onların niteliğini sergileyen en somut örneklerdir.

Diğer yandan Çin Devrim şabloncusu revizyonist gruplar da demokratik merkeziyetçilik ilkesini kendi çıkarları doğrultusunda tahlil edip, bu anlayışlarına uyan tavırlarla hareketi bölmeye çalışmaktadırlar. "içinde yer aldığımız örgütün (AYÖD'ün) kararları devrimci -Bu devrimci sözcüğü kendilerinin ideolojilerine uyması, onların grup çıkarlarına hizmet etmesi anlamına geliyor.- bir kararsa uyarız" şeklindeki anlayışları, onların pratikte kendi bildiklerini okumalarına yol açmaktadır.

Her iki anlayışta (IGD ve Çin Devrim şabloncusu revizyonistlerinin anlayışı) özünde, birbirinden farklı değildir. Bunlar örgütlü mücadelemizi bozmaya çalışan gruplardır. Anti-faşist platformda güçlü bir eylem birliğinin yaratılamaması, onların tekkeci anlayışlarının bir sonucudur.

Öğrenci temsilciliğini ellerinde bulunduran "Devrimci Gençlik" Dergisi görüşünden arkadaşlar da, yanlış mücadele anlayışları ve faşizm tahlillerinden kaynaklanan görüşleriyle, hatalara düşmekte, kitleyle olan bağların daha da güçlendirilmesini, kitlenin acil sorunları ve somut talepleri uğrunda da mücadelenin sürdürülmesi gerektiğini gözardı etmeleridir.

ODTÜ'de devrimcilere düşen başlıca görev örgütlü bir mücadeleyi bozan her hareketi, lümpen tavırları, parsacı, tekkeci zihniyetleri eleştirerek kitleler önünde teşhir etmektir. Devrimciler, oportünistlere ve revizyonistlere karşı olan mücadeleyi, esas olarak ideolojik bir platform da sürdürmek için çaba göstermelidirler.

ODTÜ'de öğrencilerin içinde örgütlendiği bir yapı olan öğrenci temsilciliğine ve tüm devrimcilere bu dönemde büyük görevler düşmektedir. Bunlarda; kararlarda demokratik işleyişi sağlamak, en geniş anti-faşist eylemlere hazırlanmak, kitleyle olan bağları geliştirerek jandarma-polis desteğinde gelecek olan faşist saldırılara karşı aktif kitle eylemlerini gündeme getirmek, işçi-öğrenci öğretim üyeleri birliğini sağlamak, diğer demokratik güçler ve örgütlerle dayanışma içinde geniş bir komuoyu çalışmasına girip faşist yalan ve demogojiyi teşhir etmektir.

ODTÜ'ye yönelik faşist saldırı ve emeller, işçi-öğrenci-öğretim üyesi birliğiyle ve örgütlü bir mücadeleyle hüsrana uğrayacaktır.

Geneldeki anti-faşist mücadeleye bağlı olarak ODTÜ'de ki mücadele, bugüne kadar olan mücadeleden daha kararlı bir şekilde sürdürülecektir.

ODTÜ'den
bir grup devrimci.

MAZGİRT'TE anti-sömürgeci mücadele GELİŞİYOR.

İlçemizde gelişen anti-sömürgeci mücadele karşısında telaşa kapılan oligarşi bu mücadeleyi bastırmak için bir yandan baskı ve terörü yoğunlaştırırken, bir yandan da değişik oyunlar tezgahlayarak devrimcileri halktan tecrit etmeye çalışıyor.

10 Kasım'dan beri ilçemizde gelişen olaylar devrimci hareketin güçlenmesi ve halktan gördüğü desteğin gelişmesinin somut bir ifadesi olmuştur.

Mazgirt Lisesinde öğrencilerin, faşistlerin gövde gösterisi alanı halinde olan 10 Kasım törenine katılmama kararı devrimciler tarafından desteklenince, polisler olaya müdahale etti. Halkın toplandığı yerleri(lokantaları-kıraathaneleri) basarak onları zorla törene götürmeye çalıştı. Özellikle devrimcilere yönelttikleri saldırılarla, devrimcilerle halkın ilişkilerini koparmaya çalıştılar. Oligarşinin yerli uşakları da, gelişen saldırılara karşı militarist güçlerin yanında saf tuttular, böylelikle faşizmin bu kudurmuş baskı gücü karşısında devrimcileri ve halkı yıldıracaklarını zannettiler.

10 Kasım'dan sonra olaylar daha da gelişti. Lisede bir kız kaçırma olayı devrimcilere mâl edilmek istenince devrimciler buna şiddetle tepki gösterdi. Halk ta olayın arkasındaki oyunun bilincindeydi. Bu nedenle kaçırma olayını devrimcilerin düzenlediği şeklindeki söylentiler kısa sürede halkın da katıldığı bir anti-sömürgeci tepkinin yayılmasına yol açtı.

Lisede yapılan foruma polis müdahale etti. Yapılan saldırılar, devrimcilerin öncülüğünde, öğrenciler tarafından püskürtülünce, polis zor duruma düştü. Polis, olayları önleyemiceğini anlayınca komando birliklerini, yardıma çağırdı. Lise müdürü ve üç arkadaşımız göz altına alındı. Gece de devrimcilerin, evlerine baskınlar düzenlendi. Sokakta bir arkadaşa ateş açıldı.

Lisenin olaylardan sonra kapatılmasını ve saldırıları protesto etmek için yürüyüş yapıldı. Yürüyüşe çocuklar ve kadınlarda katıldı.

Yürüyüşe halkın da geniş çe katılması ve yürüyüşün anti-sömürgeci bir gösteri haline dönüşmesi üzerine polis ve koman birlikleri saldırıya geçtiler. Kadın ve çocuklar dipçiklerle dövülüp yerlerde süründürüldüler. İlçe adeta bir savaş alanına döndü. Oligarşinin militarist güçleri halkımızı yıldıracaklarını zannediyorlardı.

Halk, saldırılara karşı, devrimcilerle birlikte, sonuna kadar direndi. Helikopterler kasabayı yukarıdan denetlerken, ilçenin bütün yolları komanda birlikleri tarafından kesildi. Diğer ilçe ve köylerle bağlantısı kesilen Mazgirt'te 15 arkadaş göz altına alındı.

İlçemizdeki olaylardan bazı dersler çıkarmak gerekiyor:

<u>Birincisi:</u> Devrimciler sömürgeci güçlere karşı mücadelede sorumluluklarının bilincinde olmalı, kitle bağlarını genişletmeli ve kitleden kopuk eylemlerden kaçınmalıdırlar. Bu nedenle kasabamızdaki olayları, halkımıza doğru bir biçimde anlatmalı, sömürgeci baskıları parçalamanın yolunun örgütlü bir mücadeleden geçtiği belirtilmelidir.

<u>İkincisi</u>: Oportünist ve revizyonist bazı grupların çalışmalarına karşı uyanık olmalı ve bunların gerçek yüzleri halk önünde teşhir edilmelidir. Kasabamızda gelişen olaylar, revizyonistlerin kafa kol ilişkileriyle adam kazanma anlayışlarının doğru devrimci bir tavır olmadığı açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

<u>Üçüncüsü:</u> Ordu ve polisin niteliğini ve bunların sömürgeciliğin devamındaki rollerini de kitlelere anlatmalıyız. Ayrıca içimizdeki işbirlikçilerin de gerçek maskelerini düşürmeli, mücadeleyi onlara da yöneltmeliyiz.

Kahrolsun sömürgecilik.
Kahrolsun oligarşi
Yaşasın anti-emperyalist, anti-oligarşik, demokratik halk devrimi.
Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Birliği.

Mazgirt'ten bir grup
devrimci.

LİSE-DER KONGRESİ YAPILDI.

12 Aralık günü yapılan Lise-Der kongresi orta öğrenim gençliğinin kitle örgütü olduğunu iddia eden Lise-Der'in durumunu daha da açığa çıkardı.

Sayıları onbinleri bulan orta öğrenim gençliğini temsil eden bir örgütün kongresindeki katılımın son derece düşük olması, kongre boyunca Lise-Der'in yönetici kliğinin kendilerinden başka kimseyi konuşturmama tavrı Lise-Der'in kitlelerden koptuğunu bir kere daha göstermiştir.

Bütün bunlara rağmen proleter sosyalistlerinin Lise-Der içindeki mücadelesi sürecektir. Lise-Der'in geniş tabanlı bir kitle örgütü olması için Lise-Der'in yönetici kliğine karşı ideolojik ve pratik mücadele sürecektir.

* Yaşasın orta öğrenim gençliğinin demokratik mücadelesi.
* Yaşasın gençliğin anti-faşist anti-emperyalist, anti-şöven mücadelesi.
* Kurtuluş için İLERİ.

MOTOR-MESLEK LİSESİNDEKİ
LİSE-DER ÜYELERİ

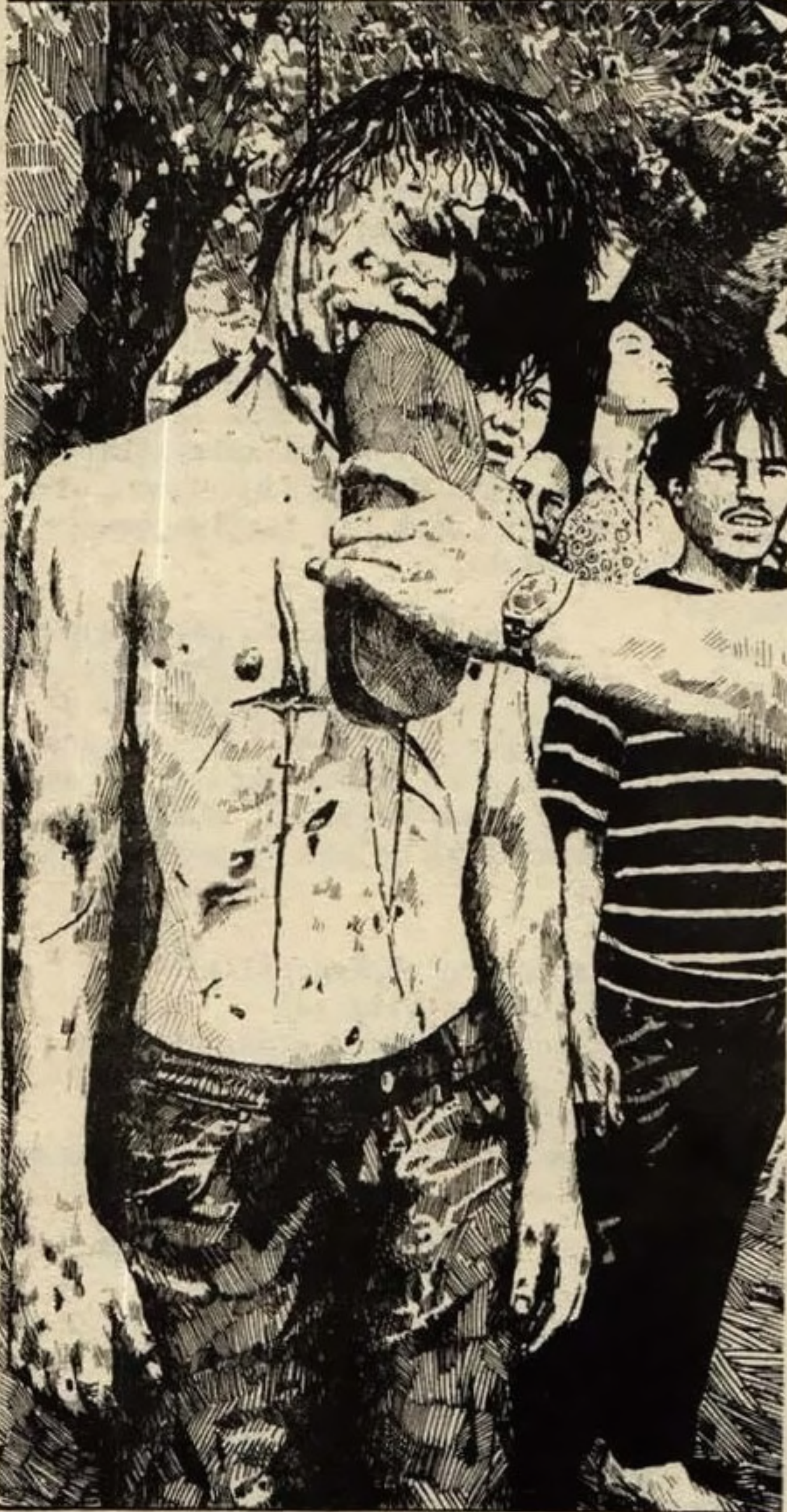
TAYLAND'DA KİTLE KATLİAMI

Vietnam, Laos ve Kamboçya'daki mağlubiyetlerinden sonra emperyalizmin Hindiçini'deki son dayanağı Tayland'dır. Ancak emperyalizmin bölgedeki bu son dayanağı. son yıllarda sarsılmaya başladı.

Hindiçini halklarının yükselen mücadelesi 1973 lerde Tayland'ı da sardı., İşçilerin, köylülerin, öğrencilerin mücadelesine karşı faşistler başkent Bangkok' ta ve tüm ülkede devrimcilere karşı yoğun bir terör hareketine girişti. İşçilerin, köylülerin ve öğrencilerin gösterilerinde yüzlerce devrimci öldürüldü. faşistlerin bu vahşi saldırısına karşı milyonlarca Tayland'lı sokaklara döküldü askeri diktatörlüğe karşı mücadeleye atıldı. Halkın bu kararlı direnişi karşısında 35 yıllık askeri diktatörlük daha fazla dayanamadı ve çöktü. Bu defa ülke Thanom ve Praphas'ın sivil diktatörlüğünün eline geçti. Askeri diktatörlüğün tüm kadrolarını koruyan"sivil"rejim de halkın mücadelesini bastırmak için kolları sıvadı.

1974 yılında halkın mücadelesi tekrar yükselmeye başladı. Yığınlar Amerikan ve Japon emperyalistlerine karşı gösterilere başladılar. 1974-75 yılları arasında sayısız grev, köylü ve öğrenci gösterisi ülkeyi sardı. 1975 Nisanında Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının emperyalizme karşı zaferleri Tayland halkının mücadelesine yeni bir güç verdi. Ağustos 1975'ten Mart 1976'ya kadar süren mücadele sonucunda Amerikan emperyalizmi geri adımlar attı. Ülkedeki son 4.000 Amerikan askeri ülkeyi terk etti.

"İŞKENCE, KORKU İÇİNDE BULUNAN İNSANLARIN, KENDİ KORKULARINI GİDERMEK İÇİN YAPTIKLARI GADDARLIKLARDIR." ENGELS

Artık emperyalistler telaş içindeydi. Amerikan emperyalizminin mutemed yayın organlarından Business Week 2 Ağustos 1976'da Tayland'daki ABD ve Japon şirketlerinin "yatırımlarını" durduğunu belirterek şöyle devam ediyordu:

"Hindiçini'deki komünist işgal Tayland'daki iş güvenliğini büyük ölçüde azaltmıştır."

"Her yabancı iş adamının sorduğu bir soru şudur: Tayland'ın komünizme geçiş ihtimalleri nedir ? Önemli bir Coca-Cola bayii ve Dışişleri Bakanının kardeşi olan Phairock Rattakul 'bana sordukları zaman' diyor 'onlara, eğer bahsettikleri beş yılsa, ihtimal olmadığını söylüyorum. Eğer on yılsa zayıf bir ihtimal, fakat eğer yirmi yıl veya otuz yılsa, onu kimse bilemez,"

Son Amerikan askerlerinin ülkeden ayrılması Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarının zaferi artık ABD ve Japon emperyalistleri ile Tayland oligarşisini iyice telaşlandırmıştı.

6 Ekim'de Bangkok'taki Thammasad Üniversitesi öğrencileri Başbakan Seni Pramoj'un, ülkeye tekrar dönen eski diktatör Thanom Kittikachorn'u tevkif ettirmemesini protesto ettiler. İşte tayland'daki kanlı faşist diktatörlüğün tekrar işbaşına gelmesi için bu gösteri "gerekçe" oldu.

Açıktan açığa emperyalizmin köpeği olan kapitalistleşmiş generaller Thammasad Üniversitesine saldırı emrini verdiler. Ağır silahlarla donanmış askeri birlikler ve polis üniversiteyi sardı. Tüfekler, bazokalar ve toplar ateş kustu. Silahsız yığınlar kurşun yağmuruna tutuldu.

Vietnam'da dört yıl savaş muhabirliği yapan bir gazeteci şöyle yazıyordu:"Ben Vietnam dahil bu denli kanlı bir katliam görmedim."

Ordu birlikleri ve polise ek olarak silahlı "sivil" faşist guruplarda üniversiteyi sardılar. Askerlerin ve polisin elinden kurtulan öğrenciler "sivil" faşistlerin eline düşüyordu .

Thammasat Üniversitesi 7 Ekim'e kadar topyekün direndi. 7 Ekim günü akşama doğru üniversitenin bir çok bölümü düştü. Beyaz bayrak açarak polise teslim olan binlerce öğrenciye polis ve askerler acımasız ateşe devam ettiler. Ölü sayısı bilinmiyor. Yüz, bin belki daha çok. Üniversitenin büyük bir kısmının teslim olmasına rağmen kanlı katliam bitmedi. Gözü dönmüş,hayvanlaşmış faşistler teslim olan öğrencilere saldırıya devam ettiler.

Teslim olanlar üniversitenin yanındaki bir tarlada toplandı. "Öğrenciler dipçik darbeleri ve tekmelerle yere yatırıldı.Bütün öğrenciler bellerine kadar soyuldular, gözlükleri , saatleri ve ayakkabıları alındı. 'Bunlar komünist' diyordu sırıtan bir polis.

Elleri arkalarından bağlı öğrenciler yüzükoyun yerlere yatırıldılar. Saatler sonra otobüslere ve kamyonlara doldurularak götürüldüler.

8 Ekim'de askerler ve polis daha ağır silahlarla Thammasad Üniversitesi'ndeki son direnişi kırmak için saldırdı. O gün çoğu öğrenci 3000 kişi tutuklandı Thammasad Üniversitesi'nde. Ardından tüm başkentte tutuklamalar başladı.Ve Junta ilan edildi.

8 Ekim günü Thammasad Üniversitesi ve civarında olanların bir kısmını aynı Amerikalı gazeteci şöyle anlatıyor:

"Kaçarken yakalanan iki öğrenci polis, askerler ve sağcılar tarafından dövüldüler. Daha sonra ise bir ağaca asıldılar."

"Feci bir şekilde dövülmüş ama halâ yaşayan iki genç ise üzerlerine gaz dökülerek yakıldılar.Başka bir tarafta ise gözleri sopalarla oyulmuş, vücutları parça parça gençler asılıyordu.Asılan gençlerin daha sonra gırtlakları kesiliyordu. Ellerinde sopalar,kılıçlar,tüfekaskerler, polisler ve sağcılar dört bir yanda genç insanlara, olmadık işkenceler yapıyorlardı."

İşte, Tayland'da faşizm böyle geldi. Komünist olan, olmayan; tüm demokratların kanları üstünde yükseldi.

Darbeden sonra 7 Kasım'da aynı Business Week dergisi şöyle yazıyordu:"Ordu tarafından bastırılan ilk ayaklanmalar ve karışıklıklar dalgasına rağmen iş adamları(emperyalistler ve yerli işbirlikçileri) daha önceki neticelerden cesaretlenmişlerdir. Yönetimi ele aldıktan sonra yeni hükümetin yaptığı ilk işlerden biri grevleri yasaklamak ve yabancı bir şirketin tazminat ödenmeksizin millileştirilmesini savunmanın bile suç olduğuna dair bir kararname çıkartmak olmuştu."

"Şimdi bazı Amerikalılar, yeni hükümetin tavrının kendi yönetim merkezlerinin daha çok ilgisini uyandıracağına inanmaktadırlar."

Ve gene aynı dergiden öğreniyoruz ki Tayland'daki askeri darbenin başında olanlar "seçkin iş adamları"dır.

Business Week'in makalesi şöyle bitiyor:"Şimdi yerel görünüş çok daha iyi"

Evet emperyalizm Tayland'da binlerce devrimcinin ölüsünün üzerinde ileri bir adım attı.Emperyalizm ve Tayland'lı işbirlikçileri hayatlarından memnun.

Ama Tayland ve dünya halklarının emperyalizme karşı mücadelesi bastırılamaz.

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞI !

KAHROLSUN DÜNYA HALKLARININ KATİLİ EMPERYALİZM !

kurtuluş için İLERİ

Sahibi: Mehmet Yıldıran
Sorumlu Müdür: Mustafa DUM
Onbeş günde bir yayınlanır

Adres: Belediye Parkı Karşısı Hüsnüniyet Caddesi. 17/4 Bayrampaşa/IST
Abone: 6 aylık 25 TL Yıllık 50 TL.

BASILDIGI YER: EM-AŞ Web Ofset Tesisleri. ANKARA
BASKI TARİHİ: 25.12.1976
FİATI: 250 KRŞ.

FİATI 250 kş.